

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

23 grudnia 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1248/2010 z dnia 21 grudnia 2010 r. otwierające na rok 2011 kontyngent taryfowy na przywóz do Unii Europejskiej niektórych towarów pochodzących z Norwegii otrzymanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 1216/2009 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1249/2010 z dnia 22 grudnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 498/2007 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego 3
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1250/2010 z dnia 22 grudnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga 11
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1251/2010 z dnia 22 grudnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 329/2007 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej 15
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1252/2010 z dnia 22 grudnia 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 19
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1253/2010 z dnia 22 grudnia 2010 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11 21

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1254/2010 z dnia 22 grudnia 2010 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2011 r.....	23
--	----

DECYZJE

2010/798/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów członka ze Słowacji 26
- ★ Decyzja Rady 2010/799/WPZiB z dnia 13 grudnia 2010 r. w sprawie wsparcia procesu budowy zaufania prowadzącego do utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia – w ramach wdrażania strategii UE przeciw rozprzestrzaniu broni masowego rażenia 27
- ★ Decyzja Rady 2010/800/WPZiB z dnia 22 grudnia 2010 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej i uchylenia wspólnego stanowiska 2006/795/WPZiB 32
- ★ Decyzja Rady 2010/801/WPZiB z dnia 22 grudnia 2010 r. zmieniająca decyzję Rady 2010/656/WPZiB przedłużającą obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej 45

2010/802/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 21 grudnia 2010 r. wyłączająca niektóre przypadki nieprawidłowości wynikające z działań współfinansowanych w ramach funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności w okresie programowania 2000–2006 z zakresu specjalnych wymogów w zakresie sprawozdawczości ustanowionych w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1681/94 i w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/94 (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9244) 49

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1248/2010

z dnia 21 grudnia 2010 r.

otwierające na rok 2011 kontyngent taryfowy na przywóz do Unii Europejskiej niektórych towarów pochodzących z Norwegii otrzymanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 1216/2009

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1216/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2004/859/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie zawarcia Umowy w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii odnośnie do Protokołu 2 do dwustronnej Umowy o Wolnym Handlu zawartej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii⁽²⁾, w szczególności jej art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Protokół 2 do dwustronnej Umowy o Wolnym Handlu między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii⁽³⁾ oraz Protokół 3 do Porozumienia EOG⁽⁴⁾ określają zasady handlu między Umawiającymi się Stronami dla niektórych produktów rolnych i przetworzonych produktów rolnych.

(2) Protokół 3 do Porozumienia EOG, zmieniony decyzją 138/2004 Wspólnego Komitetu EOG⁽⁵⁾, przewiduje zerową stawkę celną dla niektórych wód zawierających dodatek cukru lub innego środka słodzącego lub wód aromatyzowanych, objętych kodem CN 2202 10 00, i niektórych pozostałych napojów bezalkoholowych zawierających cukier, objętych kodem CN ex 2202 90 10.

(3) Zerowa stawka celna na wody i inne napoje, o których mowa, została tymczasowo zawieszona w stosunku do Norwegii na mocy Umowy w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii odnośnie do Protokołu 2 do dwustronnej Umowy o Wolnym Handlu zawartej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii⁽⁶⁾, dalej zwanej „Umową”, zatwierdzonej decyzją 2004/859/WE. Zgodnie z pkt IV uzgodnionego protokołu Umowy powinno się zezwolić na bezcłowy przywóz towarów objętych kodami CN 2202 10 00 i ex 2202 90 10 pochodzących z Norwegii tylko w granicach kontyngentu bezcłowego, podczas gdy cło należy zapłacić za przywóz towarów przekraczający przydzielony kontyngent.

(4) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1255/2009⁽⁷⁾ wycofano tymczasowe zawieszenie systemu zwolnienia z opłat celnych na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2010 r. na przywóz do Unii przedmiotowych wód i napojów.

(5) Konieczne jest otwarcie kontyngentu taryfowego na rok 2011 na przedmiotowe wody i napoje. Ostatni kontyngent taryfowy na rok 2009 na te produkty został otwarty rozporządzeniem Komisji (WE) nr 89/2009⁽⁸⁾. Ponieważ na rok 2010 kontyngentu nie otwarto, wielkość kontyngentu na 2011 r. powinna pozostać taka sama jak wielkość kontyngentu na 2009 r.

(6) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽⁹⁾ określa zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi. Należy zapewnić zarządzanie kontyngentem taryfowym otwartym niniejszym rozporządzeniem zgodnie z tymi zasadami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 370 z 17.12.2004, s. 70.

⁽³⁾ Dz.U. L 171 z 27.6.1973, s. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 22 z 24.1.2002, s. 34.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 342 z 18.11.2004, s. 30.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 370 z 17.12.2004, s. 72.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 338 z 19.12.2009, s. 18.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 25 z 29.1.2009, s. 14.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Handlu Produktami Rolnymi Przetworzonymi, Niewymienionymi w Załączniku I,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2011 r. otwiera się unijny kontyngent taryfowy ustalony w załączniku dla towarów pochodzących z Norwegii wymienionych we wspomnianym załączniku oraz na zasadach w nim określonych.

2. Zasadami pochodzenia, wzajemnie stosowanymi do towarów wymienionych w załączniku, są zasady określone w Protokole 3 do dwustronnej Umowy o Wolnym Handlu między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii.

3. Do przywożonych ilości przekraczających wielkość kontyngentu stosuje się preferencyjne cło w wysokości 0,047 EUR/litr.

Artykuł 2

Unijne kontyngenty taryfowe, o których mowa w art. 1 ust. 1, są zarządzane przez Komisję zgodnie z art. 308a, 308b i 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 3

Rozporządzenie (UE) nr 1255/2009 traci moc.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Kontyngenty taryfowe na rok 2011 stosowane przy przywozie do Unii Europejskiej towarów pochodzących z Norwegii

Nr porządkowy	Kod CN	Opis produktu	Roczna wielkość kontyngentu na rok 2011	Stawka celna mająca zastosowanie w granicach kontyngentu	Stawka celna mająca zastosowanie do ilości przekraczających kontyngent
09.0709	2202 10 00	Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego lub wody aromatyzowane	17,303 mln litrów	Zwolnienie	0,047 EUR/litr
	Ex 2202 90 10	Pozostałe napoje bezalkoholowe zawierające cukier (sacharozę lub cukier inwertowany)			

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1249/2010

z dnia 22 grudnia 2010 r.

zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 498/2007 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 102,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jak stanowi art. 70 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1198/2006, państwa członkowskie odpowiadają za wykrywanie i korygowanie nieprawidłowości oraz zapobieganie im, a także za odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, zgłaszają te nieprawidłowości Komisji i informują Komisję na bieżąco o przebiegu postępowań administracyjnych i prawnych.
- (2) W świetle doświadczenia zdobytego przez Komisję i państwa członkowskie w związku ze stosowaniem rozporządzenia Komisji (WE) nr 1681/94 z dnia 11 lipca 1994 r. dotyczącego nieprawidłowości oraz odzyskiwania kwot wypłaconych nieprawidłowo w związku z finansowaniem polityki strukturalnej i organizacją systemu informacji w tej dziedzinie ⁽²⁾, należy uprościć procedury sprawozdawcze z działań następczych dotyczących nieprawidłowości. Ponadto aby zmniejszyć obciążenia administracyjne nałożone na państwa członkowskie, należy określić bardziej precyzyjnie, jakich informacji wymaga Komisja. W tym celu do rocznego oświadczenia przedkładanego Komisji zgodnie z art. 46 rozporządzenia Komisji (WE) nr 498/2007 ⁽³⁾ należy włączyć informacje o nieściągalnych należnościach i o łącznych kwotach związanych ze zgłoszonymi nieprawidłowościami.
- (3) Procedury zgłaszania nieściągalnych należności powinny w sposób dokładny odzwierciedlać obowiązki państw członkowskich określone w art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1198/2006, w szczególności obowiązek zapewnienia skutecznego ściągania należności. Należy również uprościć procedury monitorowania przez Komisję wypełniania tych obowiązków, aby uczynić je bardziej skutecznymi i opłacalnymi.
- (4) Z art. 60 rozporządzenia (WE) nr 1198/2006 wynika, iż należy wyraźnie zaznaczyć, że instytucja certyfikująca odpowiada za przechowywanie pełnych zapisów księgowych, obejmujących zwłaszcza odniesienia do kwot zgłoszonych Komisji jako nieprawidłowe zgodnie z art. 55 rozporządzenia (WE) nr 498/2007.
- (5) W celu zapewnienia skutecznego przepływu informacji dotyczących nieprawidłowości i dla zażegnania przypadków nakładania się poszczególnych punktów kontaktowych właściwe byłoby scalenie wszystkich przepisów dotyczących współpracy z państwami członkowskimi w jednym artykule.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 498/2007.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Europejskiego Funduszu Rybackiego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 498/2007 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 40 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W zapisach księgowych prowadzonych zgodnie z art. 60 lit. f) rozporządzenia podstawowego każda kwota związana z nieprawidłowością zgłoszoną Komisji na mocy art. 55 jest identyfikowana za pomocą numeru identyfikacyjnego przyznanego tej nieprawidłowości lub za pomocą innej odpowiedniej metody.”;
- 2) w art. 46 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) zdanie wprowadzające zastępuje się zdaniem w brzmieniu:

„Co roku, w terminie do dnia 31 marca, instytucja certyfikująca przedkłada Komisji oświadczenie zgodne z wzorem zawartym w załączniku X, określające dla każdej osi priorytetowej danego programu operacyjnego.”;
 - (ii) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) kwoty odzyskane, które zostały odliczone od odpowiednich deklaracji wydatków przedłożonych w ciągu poprzedniego roku.”;
 - (iii) dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) wykaz kwot, co do których wykazano poprzedniego roku, że nie mogą zostać odzyskane lub najprawdopodobniej nie da się ich odzyskać, ujętych w porządku lat wydania nakazów odzyskania środków.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 223 z 15.8.2006, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 12.7.1994, s. 43.⁽³⁾ Dz.U. L 120 z 10.5.2007, s. 1.

(iv) dodaje się akapity w brzmieniu:

„Do celów lit. a), b) i c) pierwszego akapitu łączne kwoty związane z nieprawidłowościami zgłoszonymi Komisji na mocy art. 55 podaje się w odniesieniu do każdej osi priorytetowej.

Do celów lit. d) w akapicie pierwszym jakakolwiek kwota związana z nieprawidłowością zgłoszoną Komisji na mocy art. 55 określona jest numerem identyfikacyjnym tej nieprawidłowości lub jakąkolwiek inną odpowiednią metodą.”;

b) dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Dla każdej kwoty, o której mowa w ust. 2 lit. d), instytucja certyfikująca wskazuje, czy wnioskuje o pokrycie udziału Wspólnoty ze środków budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

Udział Wspólnoty pokrywa się z budżetu ogólnego Unii Europejskiej, jeśli w ciągu roku od daty przedłożenia deklaracji Komisja nie wykona żadnej z następujących czynności:

- a) zwrócenie się o informacje do celów art. 70 ust. 2 rozporządzenia podstawowego;
- b) pisemne zawiadomienie państwa członkowskiego o zamiarze wszczęcia postępowania odnośnie do danej kwoty;
- c) zwrócenie się do państwa członkowskiego o kontynuowanie procedury odzyskiwania.

Termin jednego roku nie ma zastosowania w przypadku podejrzenia o nadużycie finansowe lub potwierdzonego nadużycia finansowego.

2b. Do celów deklaracji, o której mowa w ust. 2, państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej waluty do dnia przedłożenia deklaracji, przeliczają na euro kwoty wydatków poniesionych w walucie krajowej, korzystając z kursu wymiany, o którym mowa w art. 95 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W przypadku gdy kwoty te odnoszą się do wydatków zaksięgowanych przez instytucję certyfikującą w okresie przekraczającym miesiąc, można wykorzystać kurs wymiany z miesiąca, w którym wydatki zostały zaksięgowane.”;

3) w art. 55 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 akapit drugi lit. l)–o) otrzymują brzmienie:

„l) całkowita kwota kwalifikowalnych wydatków oraz wkład publiczny zatwierdzony dla operacji wraz z odpowiednią kwotą wkładu Wspólnoty;

m) obarczone nieprawidłowościami kwoty wydatków i wkładu publicznego poświadczone Komisji oraz odpowiadająca im kwota wkładu Wspólnoty narażona na ryzyko;

n) w przypadku podejrzenia o nadużycie finansowe i gdy nie dokonano żadnej płatności z tytułu wkładu publicznego na rzecz osób ani innych podmiotów, wskazanych w lit. k), kwoty, które zostałyby nienależnie wypłacone, w przypadku gdyby nieprawidłowość nie została wykryta;

o) kod regionu lub obszaru, na którym odbyła się operacja, poprzez określenie poziomu w nomenklaturze NUTS lub w inny sposób”;

b) w ust. 2 akapit pierwszy lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) przypadki zgłaszane instytucji zarządzającej lub certyfikującej przez beneficjenta z własnej woli i przed wykryciem przez właściwe podmioty, przed lub po włączeniu danego wydatku do poświadczonej deklaracji przedłożonej Komisji;

c) przypadki wykryte i skorygowane przez instytucję zarządzającą lub instytucję certyfikującą przed włączeniem danego wydatku do deklaracji wydatków przedłożonej Komisji.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy niektóre z informacji, o których mowa w ust. 1, a zwłaszcza informacje dotyczące praktyk zastosowanych przy popełnieniu nieprawidłowości oraz sposobu ich wykrycia, nie są dostępne lub wymagają sprostowania, państwa członkowskie w miarę możliwości dostarczają brakujące lub właściwe informacje w momencie przedkładania Komisji następnych sprawozdań kwartalnych dotyczących nieprawidłowości.”;

4) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 57

Składanie sprawozdań z działań następczych

1. Oprócz informacji, o których mowa w art. 55 ust. 1, państwa członkowskie informują Komisję w okresie dwóch miesięcy po upływie każdego kwartału, odnosząc się do wszelkich wcześniejszych sprawozdań na mocy tego artykułu, o szczegółach dotyczących wszczęcia, zakończenia lub zaniechania postępowań nakładających sankcje administracyjne lub karne związane ze zgłoszonymi nieprawidłowościami oraz o wynikach tych postępowań.

Jeśli chodzi o nieprawidłowości, odnośnie do których nałożono sankcje, państwa członkowskie wskazują również:

- a) czy sankcje są natury administracyjnej czy karnej;
- b) czy sankcje powstały w wyniku naruszenia prawa wspólnotowego lub prawa krajowego;
- c) odniesienie do przepisów wprowadzających te sankcje;

d) czy nadużycie finansowe zostało potwierdzone.

2. Na pisemny wniosek Komisji państwo członkowskie przedstawia informacje odnośnie do konkretnej nieprawidłowości lub grupy nieprawidłowości.”;

5) w art. 60 wprowadza się następujące zmiany:

a) nagłówek otrzymuje brzmienie:

„Współpraca z państwami członkowskimi”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Bez uszczerbku dla kontaktów, o których mowa w ust. 1, jeśli Komisja stwierdzi, że – z powodu charakteru nieprawidłowości – do identycznych lub podobnych praktyk mogłoby dojść w innych państwach członkowskich, przedstawia ona daną sprawę Komitetowi Doradczemu ds. Koordynacji w zakresie Nadużyć Finansowych, ustanowionemu decyzją Komisji 94/140/WE (*).

Komisja powiadamia co roku Komitet i komitety, o których mowa w art. 101 rozporządzenia podstawowego, o szacunkowej wielkości środków, których dotyczą wykryte nieprawidłowości w odniesieniu do Funduszu oraz o poszczególnych kategoriach nieprawidłowości, wyszczególnionych w rozbiściu na rodzaje i liczby.

(*) Dz.U. L 61 z 4.3.1994, s. 27.”;

6) skreśla się art. 62;

7) w art. 63 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 skreśla się akapit drugi, trzeci i czwarty;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej waluty do dnia przedłożenia sprawozdania na mocy art. 55 ust. 1, przeliczają na euro kwoty wydatków poniesionych w walucie krajowej, korzystając z kursu wymiany, o którym mowa w art. 95 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku gdy kwoty te odnoszą się do wydatków zaksięgowanych przez instytucję certyfikującą w okresie przekraczającym miesiąc, można wykorzystać kurs wymiany z miesiąca, w którym wydatki zostały zaksięgowane. Jeżeli wydatki nie zostały zaksięgowane przez instytucję certyfikującą, stosuje się ostatni aktualny obrachunkowy kurs wymiany opublikowany przez Komisję w mediach elektronicznych.”;

8) załącznik X zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK X

ROZNE OŚWIADCZENIE O WYCOFANYCH I ODZYSKANYCH KWOTACH, KWOTACH DO ODZYSKANIA ORAZ NIEŚCIAĞALNYCH NALEŻNOŚCIACH (ART. 46 UST. 2)

1. Kwoty wycofane za rok 20... potrącone z deklaracji wydatków w odniesieniu do regionów kwalifikujących się do objęcia pomocą:

Kwoty wycofane ⁽¹⁾

W ramach celu »Konwergencja«

a	b	c	d	e	f	g
Oś priorytetowa	Całkowita kwota (w EUR) wycofanych wydatków poniesionych przez beneficjentów ⁽²⁾	Wycofany odpowiedni wkład publiczny w EUR	Wycofany odpowiedni wkład z EFR w EUR ⁽³⁾	Całkowita kwota (w EUR) wydatków wycofanych w związku z nieprawidłowościami zgłoszonymi na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 498/2007 ⁽⁴⁾	Odpowiednia kwota (w EUR) wkładu publicznego wycofanego w związku z nieprawidłowościami zgłoszonymi na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 498/2007	Odpowiednia kwota (w EUR) wkładu z EFR wycofanego w związku z nieprawidłowościami zgłoszonymi na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 498/2007 ⁽⁵⁾
1						
2						
3						
4						
5						
Ogółem						

Poza celem »Konwergencja«

a	b	c	d	e	f	g
Oś priorytetowa	Całkowita kwota (w EUR) wycofanych wydatków poniesionych przez beneficjentów ⁽²⁾	Wycofany odpowiedni wkład publiczny w EUR	Wycofany odpowiedni wkład z EFR (w EUR) ⁽³⁾	Całkowita kwota wycofanych wydatków w związku z nieprawidłowościami zgłoszonymi na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 498/2007 ⁽⁴⁾	Całkowita kwota (w EUR) wydatków wycofanych w związku z nieprawidłowościami zgłoszonymi na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 498/2007	Całkowita kwota (w EUR) wydatków wycofanych w związku z nieprawidłowościami zgłoszonymi na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 498/2007 ⁽⁵⁾
1						
2						
3						
4						
5						
Ogółem						

⁽¹⁾ Tę część tabeli (kwoty wycofane) wypełnia się zgodnie z wydatkami już zadeklarowanymi Komisji, które zostały wycofane z programu po wykryciu nieprawidłowości. W przypadku gdy tabela 1 została wypełniona, uzupełnianie tabel 2, 3 i 4 w niniejszym załączniku nie jest wymagane.

⁽²⁾ Kwota ta jest kwotą całkowitą wydatków już zadeklarowanych Komisji obciążoną nieprawidłowościami, która została wycofana.

⁽³⁾ Kwota ta stanowi część wydatków już zadeklarowanych Komisji pokrytą z funduszy EFR obciążoną nieprawidłowościami, która została wycofana.

⁽⁴⁾ Kwota ta jest częścią kwoty ujętej w kolumnie b), która została zgłoszona jako nieprawidłowa w ramach procedur sprawozdawczych określonych w art. 55 rozporządzenia (WE) nr 498/2007.

⁽⁵⁾ Kwota ta jest częścią kwoty ujętej w kolumnie d), która została zgłoszona jako nieprawidłowa w ramach procedur sprawozdawczych określonych w art. 55 rozporządzenia (WE) nr 498/2007.

2. Kwoty odzyskane za rok 20... potrącone z deklaracji wydatków w odniesieniu do regionów kwalifikujących się do objęcia pomocą:

Kwoty odzyskane (1)

W ramach celu »Konwergencja«

h	i	j	k	l	m	n
Oś priorytetowa	Całkowita kwota wydatków poniesionych przez beneficjentów (w EUR) (2)	Odzyskany wkład publiczny (w EUR) (3)	Odzyskany odpowiedni wkład z EFR (w EUR) (4)	Całkowita kwota (w EUR) wydatków odzyskanych w związku z nieprawidłowościami zgłoszonymi na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 498/2007 (5)	Kwota (w EUR) wkładu publicznego odzyskanego w związku z nieprawidłowościami zgłoszonymi na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 498/2007 (6)	Odpowiednia kwota (w EUR) wkładu z EFR odzyskanego w związku z nieprawidłowościami zgłoszonymi na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 498/2007 (7)
1						
2						
3						
4						
5						
Ogółem						

Poza celem »Konwergencja«

h	i	j	k	l	m	n
Oś priorytetowa	Całkowita kwota wydatków poniesionych przez beneficjentów (w EUR) (2)	Odzyskany wkład publiczny (w EUR) (3)	Odpowiedni odzyskany wkład z EFR (w EUR) (4)	Całkowita kwota (w EUR) wydatków odzyskanych w związku z nieprawidłowościami zgłoszonymi na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 498/2007 (5)	Kwota (w EUR) wkładu publicznego odzyskanego w związku z nieprawidłowościami zgłoszonymi na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 498/2007 (6)	Odpowiednia kwota (w EUR) wkładu z EFR odzyskanego w związku z nieprawidłowościami zgłoszonymi na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 498/2007 (7)
1						
2						
3						
4						
5						
Ogółem						

(1) Tę część tabeli (kwoty odzyskane) wypełnia się zgodnie z wydatkami, które tymczasowo pozostały w programie, w oczekiwaniu na wynik procedur odzyskiwania, i które zostały odliczone po odzyskaniu. W przypadku gdy tabela 2 została wypełniona, uzupełnianie tabel 1, 3 i 4 w niniejszym załączniku nie jest wymagane.

(2) Kwota ta jest częścią całkowitą wydatków już zadeklarowanych Komisji, na którą miały wpływ nieprawidłowości i w odniesieniu do której odpowiedni wkład publiczny uległ odzyskaniu.

(3) Jest to kwota wkładu publicznego skutecznie odzyskanego od beneficjentów.

(4) Kwota ta jest kwotą całkowitą wydatków z EFR już zadeklarowanych Komisji obciążoną nieprawidłowościami, która została odzyskana.

(5) Kwota ta jest częścią kwoty ujętej w kolumnie i), która została zgłoszona jako nieprawidłowa w ramach procedur sprawozdawczych określonych w art. 55 rozporządzenia (WE) nr 498/2007.

(6) Kwota ta jest częścią kwoty ujętej w kolumnie j), która została zgłoszona jako nieprawidłowa w ramach procedur sprawozdawczych określonych w art. 55 rozporządzenia (WE) nr 498/2007.

(7) Kwota ta jest częścią kwoty ujętej w kolumnie k), która została zgłoszona jako nieprawidłowa w ramach procedur sprawozdawczych określonych w art. 55 rozporządzenia (WE) nr 498/2007.

3. Kwoty do odzyskania – stan z dnia 31.12.20... r.

Konwergencja

a	b	c	d	e	f	g	h
Oś priorytetowa	Rok rozpoczęcia procedur odzyskiwania	Całkowita kwota (w EUR) kwalifikowanych wydatków poniesionych przez beneficjentów ⁽¹⁾	Wkład publiczny do odzyskania (w EUR) ⁽²⁾	Odpowiedni wkład z EFR do odzyskania (w EUR) ⁽³⁾	Całkowita kwota wydatków (w EUR) obarczonych nieprawidłowościami zgłoszonymi na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 498/2007 ⁽⁴⁾	Kwota (w EUR) wkładu publicznego do odzyskania w związku z nieprawidłowościami zgłoszonymi na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 498/2007 ⁽⁵⁾	Odpowiednia kwota (w EUR) wkładu z EFR do odzyskania w związku z nieprawidłowościami zgłoszonymi na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 498/2007 ⁽⁶⁾
1	2007						
	2008						
	...						
2	2007						
	2008						
	...						
3	2007						
	2008						
Suma							

Inne niż konwergencja

a	b	c	d	e	f	g	h
Oś priorytetowa	Rok rozpoczęcia procedur odzyskiwania	Całkowita kwota (w EUR) kwalifikowanych wydatków poniesionych przez beneficjentów ⁽¹⁾	Wkład publiczny do odzyskania (w EUR) ⁽²⁾	Odpowiedni wkład z EFR do odzyskania (w EUR) ⁽³⁾	Całkowita kwota wydatków (w EUR) obarczonych nieprawidłowościami zgłoszonymi na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 498/2007 ⁽⁴⁾	Kwota (w EUR) wkładu publicznego do odzyskania w związku z nieprawidłowościami zgłoszonymi na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 498/2007 ⁽⁵⁾	Odpowiednia kwota (w EUR) wkładu z EFR do odzyskania w związku z nieprawidłowościami zgłoszonymi na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 498/2007 ⁽⁶⁾
1	2007						
	2008						
	...						
2	2007						
	2008						
	...						
3	2007						

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1250/2010**z dnia 22 grudnia 2010 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 wymienia osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy objęte zamrożeniem funduszy i środków ekonomicznych zgodnie z rozporządzeniem.
- (2) W dniu 1 grudnia 2010 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa ONZ podjął decyzję o dodaniu czterech osób do wykazu osób, podmiotów i organów, względem

których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych, oraz o zmianie danych dotyczących niektórych wpisów. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I.

- (3) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu musi ono wejść w życie w trybie natychmiastowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

David O'SULLIVAN

Dyrektor Generalny ds. Stosunków Zewnętrznych⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 23.7.2005, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 2

A. Osoby fizyczne

- (1) Frank Kakolele **Bwambale** (*alias* a) Frank Kakorere, b) Frank Kakorere Bwambale). Dodatkowe informacje: Opuścił Narodowy Kongres Obrony Ludu (ang. *National Congress for the Defence of the People, CNDP*) w styczniu 2008 r. Od grudnia 2008 r. zamieszkały w Kinszasie, DRK. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 10.11.2005.
- (2) Jérôme **Kakwavu Bukande** (*alias* a) Jérôme **Kakwavu**, b) Commandant Jérôme). Nazwa: generał. Obywatelstwo: kongijskie. Dodatkowe informacje: W czerwcu 2010 r. aresztowany, obecnie przetrzymywany w więzieniu centralnym w Kinszasie. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 10.11.2005.
- (3) Gaston **Iyamuremye** (*alias*: a) Rumuli, b) Byiringiro Victor Rumuli, c) Victor Rumuri, d) Michel Byiringiro). Data urodzenia: 1948. Miejsce urodzenia: a) dystrykt Musanze (Północna Prowincja), Rwanda, b) Ruhengeri, Rwanda. Nazwa: generał brygady. Funkcja: drugi zastępca przywódcy Demokratycznych Sił Wyzwoleńczych Rwandy (ang. *Democratic Forces for the Liberation of Rwanda, FDLR*). Dodatkowe informacje: a) obecne miejsce pobytu: Kibua, północna prowincja Kivu, Demokratyczna Republika Konga, b) ewentualne drugie miejsce pobytu: Aru, DRK. c) według różnych źródeł, w tym grupy ekspertów Komitetu ds. Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ, Gaston Iyamuremye jest drugim zastępcą przywódcy FDLR i uważa się go za jednego z głównych członków wojskowego i politycznego kierownictwa FDLR d) do grudnia 2009 r. Gaston Iyamuremye prowadził biuro Ignace'a Murwanashyaki (przewodniczącego FDLR) w Kibua, DRK. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): [data publikacji].
- (4) Germain **Katanga**. Obywatelstwo: kongijskie. Dodatkowe informacje: W dniu 18.10.2007 r. przekazany przez rząd DR Konga Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu (MTK). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 10.11.2005.
- (5) Thomas **Lubanga**. Miejsce urodzenia: Ituri, DRK. Obywatelstwo: kongijskie. Dodatkowe informacje: W dniu 17.3.2006 r. przekazany przez władze kongijskie Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 10.11.2005.
- (6) Khawa Panga **Mandro** (*alias* a) Kawa Panga, b) Kawa Panga Mandro, c) Kawa Mandro, d) Yves Andoul Karim, e) Chief Kahwa, f) Kawa, g) Mandro Panga Kahwa, h) Yves Khawa Panga Mandro). Data urodzenia: 20.8.1973. Miejsce urodzenia: Bunia, DRK. Obywatelstwo: kongijskie. Dodatkowe informacje: W październiku 2005 r. aresztowany przez władze kongijskie, uniewinniony decyzją Sądu Apelacyjnego w Kisangani, następnie przekazany władzom sądowym w Kinszasie w związku z nowymi zarzutami. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 10.11.2005.
- (7) Callixte **Mbarushimana**. Data urodzenia: 24.7.1963. Miejsce urodzenia: Ndusu/Ruhengeri, Północna Prowincja, Rwanda. Obywatelstwo: rwandyjskie. Dodatkowe informacje: Obecne miejsce pobytu: Paryż lub Thiais, Francja. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 21.3.2009.
- (8) Iruta Douglas **Mpamo** (*alias* a) Mpano, b) Douglas Iruta Mpamo). Adres: Bld Kanyamuhanga 52, Goma, DRK. Data urodzenia: a) 28.12.1965, b) 29.12.1965. Miejsce urodzenia: a) Bashali, Masisi, DRK (dotyczy daty urodzenia a), b) Goma, DRK (dotyczy daty urodzenia b). Obywatelstwo: kongijskie. Dodatkowe informacje: Miejsce pobytu: Gom. DRK i Gisenyi, Rwanda. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 10.11.2005.
- (9) Sylvestre **Mudacumura** (*alias* a) Radja, b) Mupenzi Bernard, c) General Major Mupenzi, d) General Mudacumura). Obywatelstwo: rwandyjskie. Dodatkowe informacje: Od listopada 2009 r. nadal służy jako dowódca wojskowy FDLR-FOCA. Miejsce pobytu: Kibua, terytorium Masisi, DRK. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 10.11.2005.
- (10) Leodomir **Mugaragu** (*alias*: a) Manzi Leon, b) Leo Manzi). Data urodzenia: a) 1954, b) 1953. Miejsce urodzenia: a) Kigali, Rwanda, b) Rushashi (Północna Prowincja), Rwanda. Nazwa: generał brygady. Stanowisko: szef sztabu FDLR/FOCA. Dodatkowe informacje: a) z białego wywiadu i z oficjalnych sprawozdań wynika, że Leodomir Mugaragu jest szefem sztabu *Forces Combattantes Abucunguzi/Combatant Force for the Liberation of Rwanda* (FOCA) b) według oficjalnych sprawozdań Mugaragu jest wyższym rangą oficerem planującym operacje wojskowe FDLR we wschodniej części DRK. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): [data publikacji].
- (11) Leopold **Mujyambere** (*alias* a) Musenyeri, b) Achille, c) Frere Petrus Ibrahim. Nazwa: Pułkownik. Data urodzenia: a) 17.3.1962, b) 1966 (orientacyjna). Miejsce urodzenia: Kigali, Rwanda. Obywatelstwo: rwandyjskie. Dodatkowe informacje: Obecne miejsce pobytu: Mwenga, South Kivu, DRK. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 21.3.2009.

- (12) Ignace **Murwanashyaka** (*alias* Ignace). Nazwa: doktor. Data urodzenia: 14.5.1963. Miejsce urodzenia: a) Butera, Rwanda; b) Ngoma, Butare, Rwanda. Obywatelstwo: rwandyjskie. Dodatkowe informacje: Zamieszkały na stałe w Niemczech. Od listopada 2009 r. ciągle uznawany za przywódcę politycznego ramienia FDLR-FOCA i za naczelnego dowódcę sił zbrojnych FDLR W dniu 17 listopada 2009 r. aresztowany przez Federalną Policję Niemiecką. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 10.11.2005.
- (13) Straton **Musoni** (*alias* I.O. Musoni). Data urodzenia: a) 6.4.1961, b) 4.6.1961. Miejsce urodzenia: Mugambazi, Kigali, Rwanda. Dodatkowe informacje: a) paszport rwandyjski wygasł w dniu 10 września 2004 r. b) zamieszkały w Neuffen, Niemcy c) od listopada 2009 r. ciągle uznawany za pierwszego zastępcę przywódcy politycznego ramienia FDLR-FOCA i za głównodowodzącego w naczelnym dowództwie wojskowego FDLR d) w dniu 17 listopada 2009 r. aresztowany przez Federalną Policję Niemiecką. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 13.4.2007.
- (14) Jules **Mutebutsi** (*alias* a) Jules **Mutebusi** b) Jules **Mutebuzi** c) Colonel **Mutebutsi**). Miejsce urodzenia: południowa prowincja Kivu, DR Kongo. Obywatelstwo: kongijskie. Dodatkowe informacje: W grudniu 2007 r. aresztowany przez władze rwandyjskie. Zgodnie ze zgłoszonymi informacjami jest obecnie »przetrzymywany«. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 10.11.2005.
- (15) Mathieu Chui **Ngudjolo** (*alias* Cui Ngudjolo). Dodatkowe informacje: znany jako »Pułkownik« lub »Generał«. W dniu 7 lutego 2008 r. przekazany przez rząd DR Konga Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 10.11.2005.
- (16) Floribert Ngabu **Njabu** (*alias* a) Floribert **Njabu** b) Floribert **Ndjabu** c) Floribert **Ngabu** d) Ndjabu). Dodatkowe informacje: Zatrzymany i umieszczony w areszcie domowym w Kinszasie od marca 2005 r. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 10.11.2005.
- (17) Laurent **Nkunda** (*alias* a) Laurent Nkunda Bwatara b) Laurent Nkundabatware c) Laurent Nkunda Mahoro Batwara d) Laurent Nkunda Batwara e) General Nkunda f) Nkunda Mihigo Laurent). Data urodzenia: a) 6.2.1967, b) 2.2.1967. Miejsce urodzenia: północna prowincja Kivu/Rutshuru, DRK (dotyczy daty urodzenia a)). Obywatelstwo: kongijskie. Dodatkowe informacje: a) znany jako »Prezes« oraz »Papa Six«, b) w styczniu 2009 r. zatrzymany na terytorium Rwandy, a następnie odwołany ze stanowiska dowódcy Narodowego Kongresu Obrony Ludu (CNDP) w północnym Kivu. W listopadzie 2009 r. ciągle jeszcze utrzymywał pewną kontrolę nad CNDP oraz swoje międzynarodowe kontakty. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 10.11.2005.
- (18) Félicien **Nsanzubukire** (*alias* Fred Irakeza). Data urodzenia: 1967. Miejsce urodzenia: Murama, Kinyinya, Rubungo, Kigali, Rwanda. Dodatkowe informacje: a) obecne miejsce pobytu: terytorium Uvira-Sange, terytorium Uvira, południowa prowincja Kivu, DRK b) zgodnie z różnymi źródłami Félicien Nsanzubukire jest dowódcą pierwszego batalionu FDLR. Félicien Nsanzubukire jest członkiem FDLR przynajmniej od 1994 r. I działa we wschodniej DRK od października 1998 r. Grupa ekspertów Komitetu ds. Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ podaje, że Félicien Nsanzubukire nadzorował i koordynował nielegalny handel amunicją i bronią dostarczaną ze Zjednoczonej Republiki Tanzanii przez jezioro Tanganika do oddziałów FDLR z okolic Uvira i Fizi w południowym Kivu, co najmniej w okresie od listopada 2008 r. do kwietnia 2009 r. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): [data publikacji].
- (19) Pacifique **Ntawunguka** (*alias* a) Colonel Omega, b) Nzeri, c) Israel, d) Pacifique Ntawungula). Nazwa: Pułkownik. Data urodzenia: a) 1.1.1964, b) 1964 (orientacyjna). Miejsce urodzenia: Gaseke, prowincja Gisenyi, Rwanda. Obywatelstwo: rwandyjskie. Dodatkowe informacje: a) obecne miejsce pobytu: Peti, granica Walikale – Masisi, DRK b) przeszedł szkolenie wojskowe w Egipcie. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 21.3.2009.
- (20) James **Nyakuni**. Obywatelstwo: ugandyjskie. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 10.11.2005.
- (21) Stanislas **Nzeyimana** (*alias* a) Deogratias Bigaruka Izabayo b) Bigaruka c) Bigurura, d) Izabayo Deo e) Jules Mateso Mlamba). Data urodzenia: a) 1.1.1966 b) 1967 (orientacyjna) c) 28.8.1966. Miejsce urodzenia: Mugusa (Butare), Rwanda; Obywatelstwo: rwandyjskie. Dodatkowe informacje: a) od listopada 2009 r. uznawany za generała dywizji, zastępcę dowódcy FDLR b) obecne miejsce pobytu: Kalonge, Masisi, północne Kivu, DRK lub Kibua, DRK. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 21.3.2009.
- (22) Dieudonné **Ozia Mazio** (*alias* a) Ozia Mazio b) Omari c) Mr Omari). Data urodzenia: 6.6.1949. Miejsce urodzenia: Ariwara, DRK. Obywatelstwo: kongijskie. Dodatkowe informacje: Zmarł w miejscowości Ariwara dnia 23 września 2008 r. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 10.11.2005.

- (23) Bosco **Taganda** (*alias* a) Bosco Ntaganda, b) Bosco Ntagenda, c) General Taganda). Obywatelstwo: kongijskie. Dodatkowe informacje: a) znany jako »Terminator« i »Major« b) przebywa w miejscowościach Bunagana i Rutshuru c) faktyczny przywódca wojskowy CNDP – po aresztowaniu generała Laurenta Nkundy w styczniu 2009. Były szef sztabu CNDP. Przebywa w miejscowościach Bunagana i Rutshuru. d) po mianowaniu go w styczniu 2009 r. faktycznym przywódcą wojskowym CNDP zlecono mu włączenie CNDP do Sił Zbrojnych Demokratycznej Republiki Konga (ang. *Armed Forces of the Democratic Republic of Congo*, FARDC) i przyznano stanowisko zastępcy dowódcy operacyjnego Kimia II, choć oficjalnie FARDC temu zaprzecza. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 10.11.2005.
- (24) Innocent **Zimurinda**. Nazwa: podpułkownik. Data urodzenia: a) 1.9.1972 b) 1975. Miejsce urodzenia: Ngungu, terytorium Masisi, północna prowincja Kivu, DRK. Dodatkowe informacje: a) obecne miejsce pobytu: terytorium Masisi, północna prowincja Kivu, DRK b) z białego wywiadu i z oficjalnych sprawozdań wynika, że podpułkownik Innocent Zimurinda był oficerem w CNDP, który został włączony do FARDC na początku 2009 r. Według różnych źródeł wydał rozkazy, które doprowadziły do rzezi ponad stu uchodźców rwandyjskich w ramach operacji wojskowej przeprowadzonej w kwietniu 2009 r. w okolicach Shalio, a ponadto uczestniczył w operacji CNDP przeprowadzonej w listopadzie 2008 r., która doprowadziła do rzezi 89 cywilów w regionie Kiwanji. W marcu 2010 r. 51 grup zajmujących się prawami człowieka i działających na wschodzie DRK złożyło przez Internet skargę, w której stwierdzono, że ppłk. Innocent Zimurinda odpowiada za wielokrotne łamanie praw człowieka w okresie od lutego do sierpnia 2007 r., m.in. za zabicie wielu cywilów oraz zgwałcenie wielu kobiet i dziewcząt. Zgodnie z oświadczeniem grupy ekspertów Komitetu ds. Sankcji Rady dotyczących DRK, działającego w ramach RB ONZ, Innocent Zimurinda jako przywódca bezpośrednio odpowiada za rekrutację dzieci i przetrzymywanie ich w wojsku pod jego rozkazami, zaś w dniu 29 sierpnia 2009 r. w Kalehe odmówił uwolnienia trojga dzieci spod jego dowództwa. Zgodnie ze sprawozdaniem Biura Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych z dnia 21 maja 2010 r. Innocent Zimurinda uczestniczył w samowolnej egzekucji dzieci-żołnierzy, w tym także w czasie operacji Kimia II, a ponadto nie zgodził się na to, by misja ONZ w DRK (MONUC) sprawdziła, czy w jego oddziałach są dzieci. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): [data publikacji].

B. Osoby prawne, podmioty i organy

- (1) Butembo Airlines (*alias* BAL). Adres: Butembo, DRK. Dodatkowe informacje: od grudnia 2008 r. BAL nie posiada już licencji przewoźnika lotniczego na terenie DR Konga. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 13.4.2007.
- (2) CongoCom Trading House. Adres: Butembo, DRK. Nr telefonu: +253 (0) 99 983 784. Dodatkowe informacje: firma z Butembo handlująca złotem. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 13.4.2007.
- (3) Compagnie Aérienne des Grands Lacs (CAGL), (*alias* Great Lakes Business Company (GLBC)). Adres: a) CAGL: Avenue President Mobutu, Goma, (CAGL ma również biuro w Gisenyi, Rwanda); b) GLBC: PO Box 315, Goma, DRK (GLBC ma również biuro w Gisenyi, Rwanda). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 13.4.2007.
- (4) Machanga Ltd. Adres: Kampala, Uganda. Dodatkowe informacje: przedsiębiorstwo zajmujące się eksportem złota w Kampali (dyrektorzy: pan Rajendra Kumar Vaya oraz pan Hirendra M. Vaya). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 13.4.2007.
- (5) Tous Pour la Paix et le Développement (*alias* TPD). Adres: Goma, północny region Kivu, DRK. Dodatkowe informacje: TPD jest organizacją o charakterze pozarządowym. W grudniu 2008 r. organizacja TPD wciąż istniała i posiadała biura w kilku miejscowościach na terytoriach Masisi oraz Rutshuru, jednak jej działalność niemal wygasła. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 10.11.2005.
- (6) Uganda Commercial Impex (UCI) Ltd. Adres: a) Kajoka Street, Kisemente, Kampala, Uganda b) PO Box 22709, Kampala, Uganda. Dodatkowe informacje: przedsiębiorstwo zajmujące się eksportem złota w Kampali (dyrektorzy: pan Kunal Lodhia oraz pan J.V. Lodhia). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b): 13.4.2007.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1251/2010**z dnia 22 grudnia 2010 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 329/2007 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

fundusze i zasoby gospodarcze powinny zostać zamrożone. Dlatego należy zaktualizować załącznik V.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

- (3) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, musi ono wejść w życie niezwłocznie.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 329/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 1 lit. e),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 1

- (1) W załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 329/2007 wymieniono osoby, organy i podmioty, których, po wyznaczeniu przez Radę, dotyczy zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych na mocy tego rozporządzenia.

Załącznik V do rozporządzenia (WE) nr 329/2007 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

- (2) W dniu 22 grudnia 2010 r., Rada podjęła decyzję o zmianie wykazu osób, podmiotów i organów, których

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

David O'SULLIVAN

Dyrektor Generalny ds. Stosunków Zewnętrznych

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 29.3.2007 r., s. 1.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK V

WYKAZ OSÓB, PODMIOTÓW I ORGANÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 6 UST. 2

A. Wykaz osób, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. a)

#	Nazwisko (oraz ewent. pseudonimy)	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
1.	CHANG Song-taek (pseud. JANG Song-Taek)	Data urodzenia: 2.2.1946 lub 6.2.1946 lub 23.2.1946 (prowincja Północny Hamgyong) Numer paszportu (dane z 2006 r.): PS 736420617	Członek Narodowego Komitetu Obrony. Dyrektor Departamentu Administracji Partii Robotniczej Korei.
2.	CHON Chi Bu		Członek Generalnego Urzędu Energii Atomowej, b. dyrektor ds. technicznych ośrodka w Yongbyon.
3.	CHU Kyu-Chang (vel JU Kyu-Chang)	Data urodzenia: między 1928 a 1933	Pierwszy wicedyrektor Departamentu Przemysłu Obronnego (program balistyczny), Partia Robotnicza Korei, członek Narodowego Komitetu Obrony.
4.	HYON Chol-hae	Data urodzenia: 1934 (Mandzuria, Chiny)	Wicedyrektor Departamentu Ogólnej Polityki Ludowych Sił Zbrojnych (doradca wojskowy Kim Dzong-ila).
5.	JON Pyong-ho	Data urodzenia: 1926	Sekretarz Komitetu Centralnego Partii Robotniczej Korei, szef Departamentu Dostaw Wojskowych przy Komitecie Centralnym kontrolującego Drugi Komitet Ekonomiczny Komitetu Centralnego, członek Narodowego Komitetu Obrony.
6.	KIM Yong-chun (vel Young-chun)	Data urodzenia: 4.3.1935 Nr paszportu: 554410660	Wiceprzewodniczący Narodowego Komitetu Obrony, minister ds. Ludowych Sił Zbrojnych, specjalny doradca Kim Dzong-ila ds. strategii nuklearnej.
7.	O Kuk-Ryol	Data urodzenia: 1931 (prowincja Jilin, Chiny)	Wiceprzewodniczący Narodowego Komitetu Obrony nadzorujący nabywanie za granicą nowoczesnych technologii na potrzeby programu jądrowego i balistycznego.
8.	PAEK Se-bong	Data urodzenia: 1946	Przewodniczący Drugiego Komitetu Ekonomicznego (odpowiedzialnego za program balistyczny) Komitetu Centralnego Partii Robotniczej Korei. Członek Narodowego Komitetu Obrony.
9.	PAK Jae-gyong (vel Chae-Kyong)	Data urodzenia: 1933 Nr paszportu: 554410661	Wicedyrektor Departamentu Ogólnej Polityki Ludowych Sił Zbrojnych i wicedyrektor Biura Logistyki Ludowych Sił Zbrojnych (doradca wojskowy Kim Dzong-ila).
10.	PYON Yong Rip (vel Yong-Nip)	Data urodzenia: 20.9.1929 Nr paszportu: 645310121 (wydany dnia 13.9.2005)	Prezes Akademii Nauk, która bierze udział w badaniach biologicznych związanych z bronią masowego rażenia

#	Nazwisko (oraz ewent. pseudonimy)	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
11.	RYOM Yong		Dyrektor Generalnego Urzędu Energii Atomowej (podmiot wskazany przez ONZ), odpowiedzialny za stosunki międzynarodowe.
12.	SO Sang-kuk	Data urodzenia: między 1932 a 1938	Szef Wydziału Fizyki Nuklearnej Uniwersytetu Kim Il Sunga.

B. Wykaz osób, podmiotów i organów, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. a)

#	Nazwisko (oraz ewent. pseudonimy)	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
1.	Green Pine Associated Corporation (inne nazwy: Chongsong Yonhap; Ch'ongsong Yo'nhap)	c/o Reconnaissance General Bureau Headquarters, Hyongjesan-Guyok, Pyongyang / Nungrado, Pyongyang	Ch'ongsong Yo'nhap zostało zakwalifikowane do obłożenia sankcjami za eksport broni lub powiązanych materiałów z Korei Północnej. Green Pine specjalizuje się w wytwarzaniu pojazdów morskich i uzbrojenia, takich jak łodzie podwodne, łodzie wojskowe oraz systemy rakietowe, oraz eksportuje torpedy i świadczy pomoc techniczną firmom związanym z irańskim przemysłem obronnym. Green Pine odpowiada za blisko połowę eksportu broni i powiązanych materiałów przez Koreę Północną oraz przejęła wiele działań KOMID po jego wyznaczeniu przez Radę Bezpieczeństwa ONZ.
2	Korea Heungjin Trading Company	Lokalizacja: Pyongyang	Podmiot zlokalizowany w Pyongyang i wykorzystywany przez Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID) do prowadzenia działalności handlowej (KOMID został wyznaczony przez ONZ, 24.4.2009). Korea Heungjin Trading Company jest także podejrzewana o udział w dostarczaniu towarów związanych z bronią raketową irańskiej Shahid Hemmat Industrial Group.
3.	Korea Pugang - korporacja zajmująca się górnictwem, maszynami i urządzeniami.		Oddział Korea Ryongbong General Corporation (podmiot wskazany przez ONZ, 24.4.2009). Zarządza zakładami produkującymi proszek aluminiowy, które może być wykorzystywany w pociskach.
4.	Korea Heungjin Trading Company	Lokalizacja: Pyongyang	Podmiot zlokalizowany w Pyongyang i wykorzystywany przez Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID) do prowadzenia handlu (KOMID został wyznaczony przez Narody Zjednoczone, 24.4.2009). Korea Taesong Trading Company działała w imieniu KOMID w transakcjach z Syrią.
5.	Korean Ryengwang - korporacja zajmująca się handlem.	Rakwon-dong, Dystrykt Pothonggang, Phenian, Korea Północna	Oddział Korea Ryongbong General Corporation (podmiot wskazany przez ONZ, 24.4.2009).
6.	Drugi Komitet Ekonomiczny oraz Druga Akademia Nauk Przyrodniczych		Drugi Komitet Ekonomiczny bierze udział w zasadniczych aspektach północnokoreańskiego programu raketowego. Jest on odpowiedzialny za nadzorowanie produkcji północnokoreańskich pocisków balistycznych. Kieruje również działalnością KOMID (KOMID został wyznaczony przez ONZ, 24.4.2009). Jest to organizacja ogólnokrajowa odpowiedzialna za badania i prace rozwojowe w zakresie północnokoreańskich zaawansowanych systemów uzbrojenia, w tym pocisków i, przypuszczalnie, broni jądrowej. Korzysta ona z szeregu podległych

#	Nazwisko (oraz ewent. pseudonimy)	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
			organizacji, w tym Korea Tangun Trading Corporation, by uzyskiwać technologie, wyposażenie i informacje z zagranicy z zamiarem wykorzystania ich w północnokoreańskich programach raketowych oraz, przypuszczalnie, jądrowych.
7.	Sobaeksu United Corp (vel Sobaeksu United Corp)		Przedsiębiorstwo państwowe zajmujące się badaniami dotyczącymi produktów i sprzętu szczególnej wagi oraz ich nabywaniem. W jej posiadaniu znajdują się liczne złoża grafitu naturalnego zaopatrujące w surowiec dwie fabryki wytwarzające w szczególności bloki grafitowe, które można wykorzystywać w balistyce.
8.	Ośrodek Badań Jądrowych w Yongbyon		Ośrodek badawczy, który brał udział w produkcji plutonu dla wojska. Ośrodek podlega Generalnemu Urzędowi Energii Atomowej (podmiot wskazany przez ONZ, 2009.7.16).

C. Wykaz osób, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. b)

#	Nazwisko (oraz ewent. pseudonimy)	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
1.	JON Il-chun	Data urodzenia: 24.8.1941	W lutym 2010 r. KIM Tong-un został zwolniony z funkcji dyrektora „Biura 39” (ang. Office 39), które, między innymi, odpowiada za nabywanie towarów za pośrednictwem przedstawicielstw dyplomatycznych KDRL z obejściem sankcji. Zastąpił go JON Il-chun. JON Il-chun ma być również jedną z głównych postaci w Państwowym Banku Rozwoju.
2.	KIM Tong-un		Były dyrektor „Biura 39” (ang. Office 39) Komitetu Centralnego Partii Robotniczej Korei uczestniczącego w finansowaniu proliferacji.

D. Wykaz osób, podmiotów i organów, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. b)

#	Nazwisko (oraz ewent. pseudonimy)	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
1.	Korea Daesong Bank (inne nazwy: Choson Taesong Unhaeng; Taesong Bank)	Adres: Segori-dong, Gyongheung St., Potonggang District, Pyongyang Telefon: 850 2381 8221 Telefon: 850 2 18111 wewn. 8221 Faks: 850 2381 4576	Północnokoreańska instytucja finansowa bezpośrednio odpowiedzialna za Biuro 39 oraz zaangażowana w ułatwianie realizacji północnokoreańskich projektów finansowania proliferacji.
2.	Korea Daesong General Trading Corporation (inne nazwy: Daesong Trading; Daesong Trading Company; Korea Daesong Trading Company; Korea Daesong Trading Corporation)	Adres: Pulgan Gori Dong 1, Potonggang District, Pyongyang Telefon: 850 2 18111 wewn. 8204/8208 Telefon: 850 2381 8208/4188 Faks: 850 2381 4431/4432	Spółka podlegająca Biuru 39, wykorzystywana do ułatwiania zagranicznych transakcji w imieniu biura. Dyrektor Biura 39, Kim Tong-un, został wymieniony w załączniku V rozporządzenia Rady (WE) nr 329/2007.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1252/2010**z dnia 22 grudnia 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 grudnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	87,5
	MA	43,2
	TR	107,5
	ZZ	79,4
0707 00 05	EG	140,2
	JO	158,2
	TR	124,5
	ZZ	141,0
0709 90 70	MA	88,3
	TR	129,0
	ZZ	108,7
0805 10 20	AR	43,0
	BR	41,5
	IL	67,1
	MA	60,8
	PE	58,9
	TR	67,1
	UY	48,7
	ZA	43,8
	ZZ	53,9
	0805 20 10	MA
ZZ		61,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	61,9
	IL	71,3
	JM	144,2
	TR	72,6
	ZZ	87,5
0805 50 10	AR	49,2
	TR	61,0
	UY	49,2
	ZZ	53,1
0808 10 80	AR	65,9
	CA	84,9
	CL	84,2
	CN	83,7
	MK	29,3
	NZ	74,9
	US	116,8
	ZA	124,1
ZZ	83,0	
0808 20 50	CN	86,2
	US	131,9
	ZZ	109,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1253/2010**z dnia 22 grudnia 2010 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem Komisji (UE) nr 867/2010 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1247/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem (UE) nr 867/2010, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 grudnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 259 z 1.10.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 338 z 22.12.2010, s. 42.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 23 grudnia 2010 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	66,09	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	66,09	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	66,09	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	66,09	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	61,65	0,00
1701 99 10 ⁽²⁾	61,65	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	61,65	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,62	0,16

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1254/2010**z dnia 22 grudnia 2010 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2011 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 642/2010 z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należność celna przywozowa na produkty oznaczone kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy do siewu, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej na takie produkty w przywozie, powiększonej o 55 %, minus cena importowa CIF stosowana wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć konwencyjnej stawki celnej określonej na podstawie Nomenklatury Scalonej.

- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe CIF ustanawiane są regularnie dla produktów określonych w tym ustępie.
- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, ceną do obliczania należności przywozowej produktów oznaczonych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena CIF w przywozie ustalona w sposób określony w art. 5 wspomnianego rozporządzenia.
- (4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 1 stycznia 2011 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 stycznia 2011 r. należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia na podstawie czynników określonych w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego
Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 21.7.2010, s. 5.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2011 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywozowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	0,00
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	0,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	0,00
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	0,00

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Unii przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym lub na Morzu Czarnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Zjednoczonym Królestwie lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

15.12.2010-21.12.2010

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

(EUR/t)

	Pszenvica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenvica twarda wysokiej jakości	Pszenvica twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenvica twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	249,34	176,75	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	234,56	224,56	204,56	135,89
Premia za Zatokę	—	15,41	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	30,57	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 19,99 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 49,01 EUR/t

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 20 grudnia 2010 r.

w sprawie mianowania do Komitetu Regionów członka ze Słowacji

(2010/798/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

Na okres pozostający do końca obecnej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2015 r., na członka Komitetu Regionów mianowany zostaje:

uwzględniając propozycję rządu Słowacji,

Pavol FREŠO
predseda Bratislavského samosprávneho kraja

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

- (1) W dniu 22 grudnia 2009 r. i 18 stycznia 2010 r. Rada przyjęła decyzje 2009/1014/UE i 2010/29/UE w sprawie mianowania członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2010 r. do dnia 25 stycznia 2015 r. ⁽¹⁾.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2010 r.

- (2) Stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu Juraja BLANÁRA,

W imieniu Rady
J. SCHAUVLIEGE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 22 i Dz.U. L 12 z 19.1.2010, s. 11.

DECYZJA RADY 2010/799/WPZiB

z dnia 13 grudnia 2010 r.

w sprawie wsparcia procesu budowy zaufania prowadzącego do utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia – w ramach wdrażania strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 26 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) UE aktywnie realizuje strategię UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia i wdraża środki wymienione w rozdziale III tej strategii, takie jak zwiększanie skuteczności multilateralizmu oraz propagowanie stabilnego środowiska międzynarodowego i regionalnego.
- (2) UE jest zaangażowana w system opierający się na wielostronnych traktatach, który zapewnia podstawę prawną i normatywną dla wszystkich wysiłków na rzecz nieprolifracji. Polityka UE polega na dążeniu do realizacji i rozpowszechnienia zasad obowiązujących w zakresie rozbrojenia i nieprolifracji. UE będzie wspierać państwa trzecie w wypełnianiu ich zobowiązań wynikających z wielostronnych konwencji i systemów.
- (3) Propagowanie stabilnego środowiska międzynarodowego i regionalnego stanowi warunek zwalczania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia. W tym celu UE będzie wspierać porozumienia regionalne w zakresie bezpieczeństwa oraz regionalne działania na rzecz kontroli zbrojeń i rozbrojenia.
- (4) Istotną rolę mogą odegrać pozytywne i negatywne gwarancje bezpieczeństwa: mogą służyć zarówno jako bodziec do rezygnowania z nabywania broni masowego rażenia, jak i jako środek odstrasżający. UE będzie propagować dalsze uwzględnianie gwarancji bezpieczeństwa.
- (5) Rozprzestrzenianie broni masowego rażenia jest zagrożeniem globalnym, wymagającym globalnego podejścia. Jednak jako że bezpieczeństwo w Europie jest ściśle powiązane z bezpieczeństwem i stabilnością w basenie Morza Śródziemnego oraz na Bliskim Wschodzie, UE uważa, że jej obowiązkiem jest przyczynianie się do zwiększenia bezpieczeństwa i stabilności w tym regionie.
- (6) Wspólna deklaracja przyjęta na szczycie na rzecz Śródziemnomorza w Paryżu dnia 13 lipca 2008 r., ustanawiająca Unię dla Śródziemnomorza, potwierdziła wspólny zamiar zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w regionie zgodnie z przyjętą na konferencji eurośródziemnomorskiej w dniach 27–28 listopada 1995 r. deklaracją barcelońską, która między innymi przewiduje wspieranie bezpieczeństwa regionalnego za pośrednictwem działań na rzecz nierozprzestrzeniania broni jądrowej, chemicznej i biologicznej, poprzez przystępowanie i stosowanie się do międzynarodowych i regionalnych systemów nieprolifracji oraz do umów w sprawie kontroli zbrojeń i rozbrojenia – takich jak Układ o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, konwencja o zakazie broni chemicznej, konwencja o zakazie broni biologicznej i toksycznej czy Traktat o całkowitym zakazie prób jądrowych – lub do porozumień regionalnych – takich jak strefy wolne od broni – wraz z systemami kontroli przewidzianymi w tych umowach lub porozumieniach, a także poprzez wypełnianie w dobrej wierze zobowiązań w ramach konwencji dotyczących kontroli zbrojeń, rozbrojenia i nieprolifracji.
- (7) Strony Unii dla Śródziemnomorza będą dążyć do stworzenia na Bliskim Wschodzie strefy, którą byłyby w stanie wzajemnie i skutecznie kontrolować, wolnej od broni masowego rażenia, broni jądrowej, chemicznej i biologicznej oraz od środków jej przenoszenia. Ponadto strony rozważą podjęcie praktycznych kroków, m.in. aby zapobiegać rozprzestrzenianiu broni jądrowej, chemicznej i biologicznej, jak również nadmiernemu gromadzeniu broni konwencjonalnej.
- (8) Eurośródziemnomorskie układy o stowarzyszeniu między UE a partnerami z regionu Morza Śródziemnego przewidują nawiązanie regularnego dialogu politycznego, który wzmocni bezpieczeństwo i stabilność w regionie oraz obejmie wszystkie tematy stanowiące przedmiot wspólnego zainteresowania, w szczególności pokój, bezpieczeństwo, demokrację i rozwój regionalny.
- (9) W dniach 19–20 czerwca 2008 r. UE zorganizowała w Paryżu seminarium pt. „Bezpieczeństwo, nierozprzestrzenienie broni masowego rażenia i rozbrojenie na Bliskim Wschodzie”, podczas którego spotkali się przedstawiciele państw regionu i państw członkowskich UE, a także przedstawiciele środowisk akademickich i krajowych agencji energii jądrowej. Uczestnicy zachęcali UE do wspierania dalszej debaty na różnych forach oraz do stopniowego nadawania jej – na podstawie ustaleń barcelońskich – bardziej oficjalnego formatu, który obejmowałby dyskusje między urzędnikami rządowymi, z jednoczesnym uwzględnieniem szerszego zasięgu geograficznego.
- (10) Podczas zorganizowanej w 2010 r. konferencji poświęconej przeglądowi Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT) zwrócono uwagę na duże znaczenie, jakie mają działania prowadzące do pełnego wdrożenia rezolucji z 1995 r. w sprawie Bliskiego Wschodu („rezolucja z 1995 r.”). Z tego względu podczas konferencji zatwierdzono praktyczne działania, w tym uwzględnienie wszystkich propozycji służących wsparciu rezolucji z 1995 r., takich jak propozycja UE, która podjęła się organizacji seminarium będącego kontynuacją seminarium z czerwca 2008 r.

- (11) Podczas wspomnianej konferencji przeglądowej podkreślono ponadto rolę, jaką odgrywa społeczeństwo obywatelskie we wdrażaniu rezolucji z 1995 r., i zachęcano do podejmowania wszelkich wysiłków w tym zakresie.
- (12) Podczas 20. posiedzenia Wspólnej Rady i posiedzenia ministerialnego UE-Rada Współpracy Zatoki, które odbyło się w Luksemburgu dnia 14 czerwca 2010 r., z zadowoleniem przyjęto pozytywne wyniki konferencji przeglądowej z 2010 r. Uczestnicy potwierdzili swoje poparcie dla utworzenia na Bliskim Wschodzie, w tym w regionie Zatoki Perskiej, strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Z myślą o realizacji ustaleń wynikających ze zorganizowanego w 2008 r. przez UE seminarium pt. „Bezpieczeństwo, nierozprzestrzenianie broni masowego rażenia i rozbrowienie na Bliskim Wschodzie” UE wspiera działania służące osiągnięciu następujących celów:

- wspieranie regionalnego dialogu na temat polityki i bezpieczeństwa między przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego i rządów, zwłaszcza między ekspertami, urzędnikami i środowiskiem akademickim,
- określenie środków budowy zaufania, które mogą posłużyć jako praktyczny krok na rzecz utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia,
- wspieranie rozmów na temat upowszechniania i wdrażania odpowiednich traktatów międzynarodowych i innych instrumentów służących zapobieganiu rozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia,
- omawianie kwestii dotyczących pokojowego wykorzystania energii jądrowej oraz rozwijanie w tym zakresie współpracy na szczeblu międzynarodowym i regionalnym.

2. W związku z powyższym projekty, które ma wesprzeć UE, obejmują następujące konkretne działania:

- a) wyasygnowanie środków na zorganizowanie seminarium stanowiącego kontynuację seminarium „Bezpieczeństwo, nierozprzestrzenianie broni masowego rażenia i rozbrowienie na Bliskim Wschodzie”;
- b) wyasygnowanie środków na opracowanie dokumentów przygotowawczych dotyczących tematów, które będą omawiane podczas tego spotkania.

Szczegółowy opis projektów przedstawiono w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wdrożenie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (wysoki przedstawiciel).
2. Techniczną realizacją projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, zajmie się Konsorcjum UE ds. Nieproliferaacji, które wykonuje to zadanie pod kierownictwem wysokiego przedstawiciela. W tym celu wysoki przedstawiciel dokonuje z konsorcjum niezbędnych uzgodnień.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia dla realizacji projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 347 700 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu zawiera umowę o finansowaniu z Konsorcjum UE ds. Nieproliferaacji. Umowa ta zobowiązuje konsorcjum do zadbania o to, aby wkład UE został wyeksploatowany stosownie do jego wielkości.
4. Komisja dąży do zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w ust. 3, w jak najkrótszym terminie po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia umowy.

Artykuł 4

1. Wysoki przedstawiciel składa Radzie sprawozdania z wdrożenia niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez Konsorcjum UE ds. Nieproliferaacji. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje oceny.
2. Komisja przedstawia informacje na temat finansowych aspektów projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja wygasa po upływie 18 miesięcy od dnia zawarcia umów o finansowaniu, o których mowa w art. 3 ust. 3.
3. Wygasa ona jednak po upływie sześciu miesięcy od dnia jej wejścia w życie, jeśli do tego czasu nie zostanie zawarta żadna umowa o finansowaniu.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Projekt decyzji rady w sprawie wsparcia procesu budowy zaufania prowadzącego do utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia – w ramach wdrażania strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia**1. Cele**

W deklaracji barcelońskiej przyjętej na konferencji eurośródmorskiej w dniach 27–28 listopada 1995 r. UE i jej śródziemnomorscy partnerzy uzgodnili, że będą dążyć do utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy, którą byliby w stanie skutecznie kontrolować, wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia. W 2008 r. we wspólnej deklaracji z paryskiego szczytu w sprawie regionu Morza Śródziemnego potwierdzono, że UE jest gotowa do przeanalizowania i opracowania praktycznych działań, które przygotują odpowiednie warunki do pełnego wdrożenia przyjętej podczas konferencji poświęconej przeglądowi Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej rezolucji z 1995 r. w sprawie Bliskiego Wschodu („rezolucja z 1995 r.”) i utworzenia takiej strefy. Analizą tych praktycznych działań zajęto się podczas seminarium UE pt. „Bezpieczeństwo, nierozprzestrzenianie broni masowego rażenia i rozbrojenie na Bliskim Wschodzie”, które odbyło się w czerwcu 2008 r. w Paryżu.

Zdaniem UE praktyczne działania powinny między innymi mieć na celu upowszechnianie i przestrzeganie wszystkich wielostronnych umów i instrumentów w dziedzinie nieprolifracji, kontroli zbrojeń i rozbrojenia, takich jak Układ o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, konwencja o zakazie broni chemicznej, konwencja o zakazie broni biologicznej i toksycznej, Traktat o całkowitym zakazie prób jądrowych i Haski kodeks postępowania przeciwko proliferacji rakiet balistycznych, a także zawierane z MAEA całościowe porozumienia o zabezpieczeniach wraz z protokołem dodatkowym. Rozpoczęcie negocjacji w sprawie Traktatu o zakazie produkcji materiałów rozszczepialnych dla broni jądrowej i cywilnych jądrowych instalacji wybuchowych stanowić będzie kolejny krok mający zasadnicze znaczenie w tym kontekście. Takie działania mogą stać się ważnym środkiem budowy zaufania regionalnego, który może przyczynić się do utworzenia strefy – podlegającej skutecznej kontroli – wolnej od broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia.

UE pragnie kontynuować i pogłębiać dialog na temat polityki i bezpieczeństwa z odpowiednimi partnerami z Unii dla Śródziemnomorza i z wszystkimi pozostałymi państwami Bliskiego Wschodu, koncentrując się na kwestiach związanych z utworzeniem strefy wolnej od broni masowego rażenia. UE wierzy, że opracowanie i wdrożenie konkretnych środków budowy zaufania może ułatwić osiągnięcie postępów w zakresie utworzenia takiej strefy. Środki te mogłyby między innymi obejmować projekty na małą skalę w obszarze nauki i społeczeństwa obywatelskiego, gdzie można osiągnąć postępy, a także seminaria szkoleniowe dla dyplomatów i wojskowych oraz wizyty budujące zaufanie w krajach regionu.

Z uwagi na rosnące w regionie zainteresowanie sposobami pokojowego wykorzystania energii jądrowej należy również podjąć działania, dzięki którym opracowywanie sposobów takiego wykorzystania energii jądrowej będzie przebiegało zgodnie z najwyższymi standardami w dziedzinie bezpieczeństwa, ochrony i nieprolifracji. Kwestia, jak wzmocnić współpracę w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej, powinna zostać przeanalizowana zarówno w zakresie ogólnym, jak i bardziej szczegółowo – na przykład poprzez budowę regionalnych międzynarodowych obiektów jądrowych.

UE uważa, że cele te można by osiągnąć między innymi poprzez zorganizowanie dla wszystkich zainteresowanych stron kolejnego seminarium poświęconego bezpieczeństwu, nierozprzestrzenianiu broni masowego rażenia i rozbrojeniu na Bliskim Wschodzie. Seminarium to dałoby możliwość przeprowadzenia ukierunkowanej i usystematyzowanej dyskusji na temat wymogów mogących w przyszłości doprowadzić do utworzenia strefy, którą można by skutecznie kontrolować, wolnej od broni jądrowej oraz innych rodzajów broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia. Przygotowania do seminarium należałoby prowadzić w bliskiej współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi stronami.

UE nadal popiera decyzje i rezolucję w sprawie Bliskiego Wschodu przyjęte podczas konferencji przeglądowej NPT 1995, która przedłużyła obowiązywanie układu, oraz dokumenty końcowe konferencji przeglądowej NPT 2000 i konferencji przeglądowej NPT 2010. Podczas konferencji przeglądowej w 2010 r. zatwierdzono wiele konkretnych działań, takich jak uwzględnienie wszystkich propozycji służących realizacji rezolucji z 1995 r., w tym propozycji UE, która podjęła się organizacji seminarium będącego kontynuacją seminarium z czerwca 2008 r. Podczas konferencji ponownie podkreślono rolę, jaką społeczeństwo obywatelskie może odegrać przy wdrażaniu rezolucji z 1995 roku.

UE chciałaby poprzeć powyższe cele w następujący sposób:

- poprzez zorganizowanie seminarium będącego kontynuacją seminarium UE z 2008 r. pt. „Bezpieczeństwo, nierozprzestrzenianie broni masowego rażenia i rozbrojenie na Bliskim Wschodzie”,
- poprzez wyasygnowanie środków na opracowanie dokumentów przygotowawczych dotyczących tematów, które będą omawiane podczas tego seminarium.

2. Opis projektów

- 2.1. Projekt: Seminarium wspierające proces budowy zaufania, który ma prowadzić do utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia

2.1.1. Cel projektu

Projekt umożliwi:

- a) zorganizowanie seminarium będącego kontynuacją seminarium UE pt. „Bezpieczeństwo, nierozprzestrzenianie broni masowego rażenia i rozbrojenie na Bliskim Wschodzie”, które odbyło się w dniach 19–20 czerwca 2008 r. w Paryżu;
- b) omówienie kwestii związanych z bezpieczeństwem regionalnym na Bliskim Wschodzie, w tym z rozprzestrzenianiem broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia, i kwestii związanych z bronią konwencjonalną;
- c) przeanalizowanie środków budowy zaufania, które mogłyby ułatwić proces tworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia; w tym celu wykorzystano by między innymi doświadczenia zdobyte w ramach stref już istniejących;
- d) omówienie możliwości upowszechniania i realizacji międzynarodowych traktatów o nieprolifracji i rozbrojeniu oraz innych instrumentów;
- e) zbadanie możliwości współpracy w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej i związanych z nią działań pomocowych, wykorzystując między innymi doświadczenia zdobyte w ramach Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Euratom).

2.1.2. Wyniki projektu

Projekt umożliwi:

- a) pogłębienie dialogu i zwiększenie zaufania społeczeństwa obywatelskiego i rządów, co pozwoli na osiągnięcie dalszych postępów w zakresie wspierania bezpieczeństwa regionalnego i tworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia;
- b) zwiększenie wzajemnego zrozumienia kwestii mających wpływ na sytuację związaną z bezpieczeństwem w regionie, m.in. kwestii dotyczących rozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia oraz broni konwencjonalnej;
- c) zwiększenie świadomości, wiedzy i zrozumienia w zakresie praktycznych działań potrzebnych do utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia;
- d) przyłączenie się do starań na rzecz upowszechniania i realizacji międzynarodowych traktatów o nieprolifracji i rozbrojeniu oraz innych instrumentów;
- e) ułatwienie współpracy międzynarodowej i regionalnej w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej zgodnie z najwyższymi standardami w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego, ochrony i nieprolifracji.

2.1.3. Opis projektu

Projekt przewiduje zorganizowanie seminarium, które nie będzie trwało dłużej niż dwa dni i które powinno odbyć się w Brukseli lub w regionie Morza Śródziemnego.

Udział w nim wezmą przedstawiciele zainteresowanych instytucji UE, państw członkowskich UE, wszystkich państw Bliskiego Wschodu, państw posiadających broń jądrową, zainteresowanych organizacji międzynarodowych i eksperci reprezentujący środowisko akademickie. Liczbę uczestników tego seminarium szacuje się na około 100 osób.

Dyskusje podczas seminarium prowadzone będą przez ekspertów reprezentujących środowisko akademickie. Ze względu na szczególny charakter poruszanych tematów dyskusje prowadzone będą zgodnie z zasadą *Chatham House*, która umożliwi bardziej nieformalną i otwartą debatę, bez możliwości powoływania się na źródło informacji uzyskanych podczas spotkania.

Organizatorzy pokryją koszty poniesione przez zaproszonych uczestników i mówców: koszty podróży, zakwaterowania i diety dzienne. Decyzja Rady przewiduje również środki finansowe na pokrycie wszelkich pozostałych kosztów, takich jak sprzęt konferencyjny, obiady, kolacje, przerwy na kawę, tłumaczenie dokumentów i tłumaczenie ustne.

Uczestników seminarium zaprosi Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji w porozumieniu z przedstawicielem wysokiego przedstawiciela i państwami członkowskimi UE.

Seminarium ma się odbyć w 2011 r. Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji przygotuje sprawozdanie z seminarium, które przekaże przedstawicielowi wysokiego przedstawiciela. Sprawozdanie można będzie udostępnić odpowiednim organom UE, wszystkim państwom Bliskiego Wschodu, pozostałym zainteresowanym państwom i właściwym organizacjom międzynarodowym.

2.2. Projekt: Dokumenty przygotowawcze

2.2.1. Cel projektu

Projekt umożliwi:

- a) opracowanie nie więcej niż ośmiu dokumentów przygotowawczych dotyczących tematów omawianych podczas seminarium w sprawie wsparcia procesu budowy zaufania prowadzącego do utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia;
- b) opracowanie narzędzi, które pomogą zrozumieć sytuację w zakresie bezpieczeństwa w regionie, w tym w zakresie rozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia oraz broni konwencjonalnej;

- c) określenie środków budowy zaufania, które mogą posłużyć jako praktyczny krok na rzecz utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia;
- d) określenie sposobów zwiększenia dalszych postępów w zakresie upowszechniania i realizacji międzynarodowych traktatów o nieprolifracji i rozbrojeniu i innych instrumentów;
- e) określenie możliwości współpracy w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej w kontekście polityki energetycznej i potrzeb poszczególnych państw.

2.2.2. Wyniki projektu

Projekt umożliwi:

- a) przedstawienie podczas seminarium pomysłów i propozycji na rzecz wsparcia procesu budowy zaufania prowadzącego do utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia oraz przeprowadzenie ukierunkowanej i usystematyzowanej dyskusji na wszystkie związane z tym kwestie;
- b) zwiększenie świadomości, wiedzy i zrozumienia wśród społeczeństwa obywatelskiego i rządów w zakresie kwestii związanych z utworzeniem na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia oraz z zapewnieniem bezpieczeństwa w tym regionie;
- c) przedstawienie rządów i organizacjom międzynarodowym rozwiązań politycznych lub rozwiązań w zakresie strategii działania, które mogą ułatwić utworzenie na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia oraz zapewnić bezpieczeństwo w tym regionie.

2.2.3. Opis projektu

Projekt przewiduje opracowanie nie więcej niż ośmiu dokumentów przygotowawczych, mających po 10–15 stron (5 000–7 000 słów). Opracowaniem lub zleceniem opracowania tych dokumentów zajmie się Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji; nie będą one musiały odzwierciedlać poglądów instytucji UE i państw członkowskich UE.

Dokumenty przygotowawcze dotyczyć będą tematów omawianych podczas seminarium, seminarium w sprawie wsparcia procesu budowy zaufania prowadzącego do utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia. W każdym dokumencie przedstawione zostaną rozwiązania polityczne lub rozwiązania w zakresie strategii działania.

Dokumenty przygotowawcze zostaną rozpowszechnione wśród uczestników seminarium, odpowiednich organów w UE i w państwach członkowskich, wszystkich państw Bliskiego Wschodu, pozostałych zainteresowanych państw i właściwych organizacji międzynarodowych. Dokumenty te można będzie opublikować na stronie internetowej Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji.

Dokumenty te można będzie połączyć w jedno opracowanie, które zostałyby opublikowane po zakończeniu seminarium.

3. Czas trwania

Całkowity szacowany czas realizacji projektów wynosi 18 miesięcy.

4. Beneficjenci

Beneficjenci tego projektu to:

- a) państwa Bliskiego Wschodu;
- b) pozostałe zainteresowane państwa;
- c) właściwe organizacje międzynarodowe;
- d) społeczeństwo obywatelskie.

5. Aspekty proceduralne, koordynacja i komitet zarządzający

Komitet zarządzający będzie złożony z przedstawiciela wysokiego przedstawiciela i przedstawiciela podmiotu wykonawczego dla każdego konkretnego projektu. Komitet zarządzający będzie regularnie dokonywać przeglądu wdrażania decyzji Rady, przynajmniej co sześć miesięcy, w tym przy pomocy elektronicznych środków łączności.

6. Podmioty wykonawcze

Za techniczne wdrożenie niniejszej decyzji Rady odpowiedzialne będzie Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji.

Konsorcjum będzie wykonywać swoje zadania pod kierownictwem wysokiego przedstawiciela. Prowadząc działania, będzie współpracować z wysokim przedstawicielem, państwami członkowskimi UE, innymi uczestniczącymi państwami oraz, w stosownych przypadkach, z organizacjami międzynarodowymi.

DECYZJA RADY 2010/800/WPZiB

z dnia 22 grudnia 2010 r.

w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej i uchylenia wspólnego stanowiska 2006/795/WPZiB

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 20 listopada 2006 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2006/795/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej⁽¹⁾ („KRLD”), wdrażające rezolucję Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych („rezolucja RB ONZ”) nr 1718 (2006).
- (2) W dniu 27 lipca 2009 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2009/573/WPZiB⁽²⁾ zmieniające wspólne stanowisko 2006/795/WPZiB i wdrażające rezolucję RB ONZ nr 1874 (2009).
- (3) W dniu 22 grudnia 2009 r. Rada przyjęła decyzję 2009/1002/WPZiB⁽³⁾ zmieniającą wspólne stanowisko 2006/795/WPZiB.
- (4) Zgodnie z art. 7 ust. 2 wspólnego stanowiska 2006/795/WPZiB Rada dokonała kompletnego przeglądu wykazów - przedstawionych w załącznikach II i III do tego wspólnego stanowiska - osób i podmiotów, do których zastosowanie miały art. 3 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 4 ust. 1 lit. b) i c) tego wspólnego stanowiska. Rada stwierdziła, że określone w wykazach osoby i podmioty nadal powinny podlegać środkom ograniczającym.
- (5) Rada określiła dodatkowe inne osoby i podmioty, które powinny podlegać środkom ograniczającym.
- (6) Procedura zmiany załączników I i II do niniejszej decyzji powinna obejmować informowanie wyznaczonych osób i podmiotów o powodach umieszczenia ich w wykazie, tak aby mogły przedstawić swoje uwagi. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada powinna dokonać weryfikacji swojej decyzji na podstawie tych uwag i w stosowny sposób poinformować daną osobę lub podmiot.
- (7) Niniejsza decyzja nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a zwłaszcza z prawem do skutecznego środka prawnego i dostępu

do bezstronnego sądu, prawem własności i prawem do ochrony danych osobowych. Niniejsza decyzja powinna być stosowana zgodnie z tymi prawami i zasadami.

- (8) Niniejsza decyzja jest także w pełni zgodna ze zobowiązaniami państw członkowskich wynikającymi z Karty Narodów Zjednoczonych oraz z prawnie wiążącym charakterem rezolucji Rady Bezpieczeństwa.
- (9) Wspólne stanowisko 2006/795/WPZiB należy uchylić i zastąpić niniejszą decyzją.
- (10) Środki wykonawcze Unii określone są w rozporządzeniu Rady (WE) nr 329/2007 z dnia 27 marca 2007 r. dotyczącym środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej⁽⁴⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Zakazane jest bezpośrednie lub pośrednie dostarczanie, sprzedaż lub przekazywanie KRLD następujących produktów i technologii, w tym oprogramowania, przez obywateli państw członkowskich lub przez terytoria państw członkowskich lub z ich terytoriów lub przy użyciu statków pływających pod banderą państw członkowskich lub ich statków powietrznych – bez względu na to, czy pochodzą one z terytoriów państw członkowskich, czy nie:

- a) broni i wszelkiego związanego z nią sprzętu, w tym broni i amunicji, pojazdów wojskowych i sprzętu wojskowego, sprzętu paramilitarnego i części zapasowych do wyżej wymienionych produktów, z wyjątkiem pojazdów niebojowych, które zostały wyprodukowane lub wyposażone w materiały w celu zapewnienia ochrony przed raketami balistycznymi i które przeznaczone są wyłącznie do ochrony personelu Unii i jej państw członkowskich w KRLD;
- b) wszelkich produktów, materiałów, sprzętu, towarów i technologii określonych przez Radę Bezpieczeństwa lub komitet ustanowiony na mocy pkt 12 rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006) (dalej zwany „Komitetem Sankcji”) zgodnie z pkt 8 lit. a) ppkt (ii) rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), które mogłyby posłużyć do programów KRLD dotyczących broni jądrowej, raket balistycznych lub innej broni masowego rażenia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 322 z 22.11.2006, s. 32.

⁽²⁾ Dz.U. L 197 z 29.7.2009, s. 111.

⁽³⁾ Dz.U. L 346 z 23.12.2009, s. 47.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 88 z 29.3.2007, s. 1.

c) niektórych innych produktów, materiałów, sprzętu, towarów i technologii, które mogłyby posłużyć do programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia lub które mogłyby posłużyć jej do działalności wojskowej, w tym wszystkich towarów i technologii podwójnego zastosowania wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania⁽¹⁾. Unia przyjmuje środki niezbędne do określenia stosownych produktów, które należy objąć niniejszym przepisem.

2. Zakazane jest również:

a) bezpośrednie lub pośrednie zapewnianie szkoleń technicznych, doradztwa, usług, pomocy lub pośrednictwa związanych z produktami i technologią, o których mowa w ust. 1, lub z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i z wykorzystaniem tych produktów – jakiegokolwiek osobie, podmiotowi lub organowi w KRLD lub do użytku na terytorium tego państwa;

b) bezpośrednie lub pośrednie finansowanie lub zapewnianie pomocy finansowej związanej z produktami i technologią, o których mowa w ust. 1, w tym w szczególności dotacji, pożyczek i ubezpieczenia kredytów eksportowych na wszelkiego rodzaju sprzedaż, dostarczanie, przekazywanie lub wywóz tych produktów i technologii lub też na zapewnianie związanych z powyższymi działaniami szkoleń technicznych, doradztwa, usług, pomocy lub pośrednictwa – jakiegokolwiek osobie, podmiotowi lub organowi w KRLD lub do użytku na terytorium tego państwa;

c) świadome lub celowe uczestniczenie w działaniach, których celem lub skutkiem jest obejście zakazów, o których mowa w lit. a) i b).

3. Nabywanie od KRLD przez obywateli państw członkowskich lub przy użyciu statków pływających pod banderą państw członkowskich lub ich statków powietrznych produktów i technologii, o których mowa w ust. 1, oraz zapewnianie przez KRLD obywatelom państw członkowskich szkoleń technicznych, doradztwa, usług, pomocy, finansowania i pomocy finansowej, o których mowa w ust. 2, jest również zakazane – bez względu na to, czy pochodzą one z terytorium KRLD, czy nie.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie nie podejmują wobec KRLD nowych zobowiązań dotyczących dotacji, pomocy finansowej lub pożyczek na zasadach preferencyjnych, w tym przez ich uczestnictwo w międzynarodowych instytucjach finansowych, z wyjątkiem zobowiązań w celach humanitarnych i rozwojowych bezpośrednio związanych z potrzebami ludności cywilnej lub z propagowaniem eliminowania broni jądrowej. Państwa członkowskie zachowują również czujność, dążąc do ograniczenia obecnych zobowiązań i, w miarę możliwości, całkowitego wycofania się z nich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1.

2. Państwa członkowskie nie udzielają publicznego wsparcia finansowego na rzecz wymiany handlowej z KRLD, w tym kredytów eksportowych, gwarancji lub ubezpieczeń, własnym obywatelom lub podmiotom prowadzącym taką wymianę handlową w przypadkach, gdy takie wsparcie finansowe mogłoby posłużyć do programów lub działań KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia.

Artykuł 3

Zakazane jest bezpośrednie lub pośrednie dostarczanie, sprzedaż lub przekazywanie towarów luksusowych do KRLD przez obywateli państw członkowskich, przez terytoria państw członkowskich lub z ich terytoriów lub przy użyciu statków pływających pod banderą państw członkowskich lub ich statków powietrznych – bez względu na to, czy pochodzą one z terytoriów państw członkowskich, czy nie.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie stosują niezbędne środki, by zapobiec wjazdowi na ich terytorium lub przejazdowi przez nie:

a) osób wskazanych przez Komitet Sankcji lub przez Radę Bezpieczeństwa jako odpowiedzialne za politykę KRLD – także przez jej wspieranie lub promowanie – w odniesieniu do programów dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia, a także członków rodzin tych osób, wymienionych w załączniku I;

b) osób nieobjętych załącznikiem I, odpowiedzialnych – także przez ich wspieranie lub promowanie – za programy KRLD dotyczące broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia, wymienionych w załączniku II;

c) osób nieobjętych załącznikiem I ani II, które świadczą usługi finansowe lub przekazują na terytorium państw członkowskich, przez nie lub z tego terytorium, lub z udziałem obywateli państw członkowskich lub podmiotów utworzonych na mocy ich prawa krajowego, lub osób lub instytucji finansowych działających na ich terytorium, jakiegokolwiek aktywa lub zasoby finansowe lub inne, które mogłyby posłużyć do programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia, wymienionych w załączniku III.

2. Ust. 1 lit. a) nie ma zastosowania, jeżeli Komitet Sankcji stwierdzi w poszczególnych przypadkach, że taka podróż jest uzasadniona potrzebą humanitarną, w tym obowiązkami religijnymi, lub jeżeli Komitet Sankcji dojdzie do wniosku, że odstępstwo przybliży w inny sposób realizację celów wyznaczonych przez rezolucję RB ONZ nr 1718 (2006) lub rezolucję RB ONZ nr 1874 (2009).

3. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy swoim obywatelom wjazdu na swoje terytorium.

4. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla zobowiązań państwa członkowskiego wynikających z prawa międzynarodowego, w przypadkach gdy:

- a) państwo to jest państwem przyjmującym międzynarodową organizację międzyrządową;
- b) państwo to jest państwem goszczącym międzynarodową konferencję zwołaną przez ONZ lub odbywającą się pod jej auspicjami;
- c) zastosowanie ma umowa wielostronna przyznająca przywileje i immunitety;
- d) zastosowanie ma traktat pojednawczy z 1929 r. (traktat laterański) zawarty między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.

5. Uznaje się również, że ust. 4 ma zastosowanie w przypadkach, gdy państwo członkowskie jest państwem przyjmującym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).

6. Rada jest należycie informowana o wszystkich przypadkach przyznania przez państwo członkowskie odstępstwa na mocy ust. 4 lub 5.

7. Państwa członkowskie mogą zastosować odstępstwa od środków nałożonych na podstawie ust. 1 lit. b) i c) w przypadkach, gdy podróż jest uzasadniona pilną potrzebą humanitarną lub uczestnictwem w posiedzeniach międzyrządowych, włącznie z posiedzeniami popieranymi przez Unię lub których gospodarzem jest państwo członkowskie sprawujące przewodnictwo w OBWE, gdzie prowadzony jest dialog polityczny bezpośrednio wspierający demokrację, prawa człowieka i praworządność w KRLD.

8. Państwo członkowskie, które zamierza przyznać odstępstwa, o których mowa w ust. 7, powiadamia o tym Radę na piśmie. Odstępstwo uznaje się za przyznane, jeżeli żaden członek Rady nie wniesie pisemnego sprzeciwu w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania informacji o proponowanym odstępstwie. W przypadku gdy jeden lub kilku członków Rady wniesie sprzeciw, Rada może postanowić o przyznaniu proponowanego odstępstwa, stanowiąc większością kwalifikowaną.

9. W przypadku gdy zgodnie z ust. 4, 5 i 7 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osobom wymienionym w załączniku I, II lub III, zezwolenie ograniczone jest do celu, w którym zostało udzielone i do osób, których dotyczy.

Artykuł 5

1. Zostają zamrożone wszelkie fundusze i zasoby gospodarcze należące do następujących osób i podmiotów lub przez nie posiadane, przechowywane lub kontrolowane, bezpośrednio lub pośrednio:

a) osób i podmiotów wskazanych przez Komitet Sankcji lub Radę Bezpieczeństwa jako zaangażowane w programy KRLD dotyczące broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia, lub wspierające takie programy, w tym przez stosowanie niedozwolonych środków – wymienionych w załączniku I;

b) osób i podmiotów nieobjętych załącznikiem I, odpowiedzialnych za programy KRLD dotyczące broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia albo osób lub podmiotów działających w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, lub podmiotów posiadanych lub kontrolowanych przez nie – wymienionych w załączniku II;

c) osób i podmiotów nieobjętych załącznikiem I ani II, które świadczą usługi finansowe lub przekazują na terytorium państw członkowskich, przez nie lub z tego terytorium, lub z udziałem obywateli państw członkowskich lub podmiotów utworzonych na mocy ich prawa krajowego, lub osób lub instytucji finansowych działających na ich terytorium, jakiegokolwiek aktywa lub zasoby finansowe lub inne, które mogłyby posłużyć do programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia albo osób lub podmiotów działających w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, lub podmiotów posiadanych lub kontrolowanych przez nie – wymienionych w załączniku III.

2. Żadne fundusze ani zasoby gospodarcze nie są udostępniane, bezpośrednio ani pośrednio, osobom i podmiotom, o których mowa w ust. 1, lub na rzecz tych osób i podmiotów.

3. Możliwe jest zastosowanie odstępstw w odniesieniu do funduszy i zasobów gospodarczych, które są:

a) konieczne do zaspokojenia podstawowych potrzeb, w tym do opłacenia artykułów spożywczych, czynszu lub kredytu hipotecznego, leków i leczenia, podatków, składek ubezpieczeniowych i opłat na rzecz przedsiębiorstw użyteczności publicznej;

b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych honorariów i zwrot wydatków związanych ze świadczeniem usług prawniczych; lub

c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat lub należności za usługi, zgodnie z prawem krajowym, związane z rutynowym przechowywaniem i utrzymaniem zamrożonych funduszy i zasobów gospodarczych,

po powiadomieniu Komitetu Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie o zamiarze udzielenia osobom i podmiotom wymienionym w załączniku I, w stosownych przypadkach, zezwolenia na dostęp do tych funduszy i zasobów gospodarczych oraz niepodjęciu przez Komitet Sankcji decyzji odmownej w terminie pięciu dni roboczych od takiego powiadomienia.

4. Możliwe jest również zastosowanie odstępstw w odniesieniu do funduszy i zasobów gospodarczych, które są:

a) konieczne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków osób i podmiotów wymienionych w załączniku I – po powiadomieniu Komitetu Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie i po uzyskaniu jego zgody; lub

b) przedmiotem zastawu sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego albo orzeczenia, w którym to przypadku fundusze i zasoby gospodarcze mogą być wykorzystane przez osoby i podmioty wymienione w załączniku I do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub do wykonania orzeczenia po powiadomieniu Komitetu Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie, pod warunkiem że zastaw ten został ustanowiony lub orzeczenie zostało wydane przed dniem, w którym dana osoba lub dany podmiot, o których mowa w ust. 1, zostały wskazane przez Komitet Sankcji, Radę Bezpieczeństwa lub Radę, i zastaw ten nie został ustanowiony ani orzeczenie nie zostało wydane na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1.

5. Ust. 2 nie ma zastosowania do dodatkowych środków wpływających na zamrożone rachunki z tytułu:

a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków; lub

b) należnych wpłat z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań zawartych lub powstałych przed dniem 14 października 2006 r.,

pod warunkiem, że wszelkie takie odsetki, inne dochody i wpłaty nadal podlegają przepisom ust. 1.

Artykuł 6

1. W celu zapobiegania świadczeniu usług finansowych lub przekazywaniu na terytorium państw członkowskich, przez nie lub z tego terytorium, lub na rzecz lub przez obywateli państw członkowskich lub podmiotów utworzonych na mocy ich prawa krajowego, lub osób lub instytucji finansowych objętych ich jurysdykcją, jakichkolwiek aktywów lub zasobów finansowych lub innych, które mogłyby posłużyć do programów lub działań KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia, państwa członkowskie prowadzą wzmoczone monitorowanie działań instytucji finansowych podlegających ich jurysdykcji prowadzonych z:

a) bankami mającymi siedzibę w KRLD;

b) podlegającymi jurysdykcji państw członkowskich oddziałami i filiami banków mających siedzibę w KRLD, wymienionymi w załączniku IV;

c) niepodlegającymi jurysdykcji państw członkowskich oddziałami i filiami banków mających siedzibę w KRLD, wymienionymi w załączniku V; oraz

d) podmiotami finansowymi niemającymi siedziby w KRLD ani niepodlegającymi jurysdykcji państw członkowskich, ale kontrolowanymi przez osoby i podmioty mające siedzibę w KRLD, wymienionymi w załączniku V,

aby uniknąć sytuacji, gdy działania takie sprzyjają programom lub działaniom KRLD dotyczącym broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia.

2. Z powyższych względów wymaga się od instytucji finansowych, aby podczas swoich działań prowadzonych z bankami i podmiotami finansowymi wymienionymi w ust. 1:

a) stale monitorowały operacje prowadzone na rachunkach, w tym przy pomocy swoich programów dotyczących środków należytej staranności wobec klientów i w ramach swoich zobowiązań odnoszących się do przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;

b) wymagały wpisywania w rubrykach blankietów zleceń płatniczych wszystkich informacji odnoszących się do zleceniodawcy i beneficjenta danej transakcji oraz aby odmawiały przeprowadzenia transakcji, gdy informacje te nie są dostarczone;

c) zachowywały całą dokumentację dotyczącą transakcji przez okres pięciu lat i udostępniały ją na żądanie organów krajowych;

d) jeżeli podejrzewają lub mają uzasadnione powody, by podejrzewać, że środki finansowe mogłyby posłużyć programom lub działaniom KRLD dotyczącym broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia, niezwłocznie zawiadamiały o swoich podejrzaniach jednostkę analityki finansowej (FIU) lub inny właściwy organ wyznaczony przez dane państwo członkowskie. FIU lub ten inny właściwy organ uzyskuje w odpowiednim terminie bezpośredni lub pośredni dostęp do informacji finansowych, administracyjnych i związanych z egzekwowaniem prawa, które są niezbędne do odpowiedniego wypełnienia tego zadania, w tym do analizy zgłoszeń podejrzanych transakcji.

Artykuł 7

1. Państwa członkowskie – w porozumieniu ze swoimi organami krajowymi i zgodnie z przepisami krajowym oraz prawem międzynarodowym – dokonują na swoim terytorium, w tym w portach lotniczych i morskich, inspekcji wszelkich ładunków wysyłanych do KRLD i przysyłanych z tego państwa, jeżeli posiadają informacje dające uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że dany ładunek zawiera produkty, których dostarczanie, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zakazane na mocy niniejszej decyzji.

2. Za zgodą państwa bandery państwa członkowskie przeprowadzają inspekcje statków na pełnym morzu, o ile posiadają one informacje dające uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że ładunek takich statków zawiera produkty, których dostarczanie, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zakazane na mocy niniejszej decyzji.

3. Państwa członkowskie, zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi, współpracują przy przeprowadzaniu inspekcji dokonywanych na mocy ust. 1 i 2.

4. Statki powietrzne i statki transportujące ładunki wysyłane do KRLD i przysyłane z tego państwa podlegają wymogowi dodatkowej informacji poprzedzającej przyjazd lub wyjazd w przypadku wszystkich towarów wwożonych do państwa członkowskiego lub z niego wywożonych.

5. W przypadku przeprowadzania inspekcji, o których mowa w ust. 1 i 2, państwa członkowskie dokonują zajęcia i zniszczenia towarów, których dostarczanie, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zakazane na mocy niniejszej decyzji zgodnie z pkt 14 rezolucji RB ONZ nr 1874 (2009).

6. Zakazuje się świadczenia na rzecz statków KRLD usług bunkrowania lub zaopatrzenia statków lub innego rodzaju usług dla statków, przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich, o ile posiadają oni informacje dające uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że dane statki przewożą towary, których dostarczanie, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zakazane na mocy niniejszej decyzji, chyba że świadczenie tych usług jest niezbędne do celów humanitarnych lub do momentu przeprowadzenia inspekcji ładunku, a w razie potrzeby jego zajęcia i zniszczenia, zgodnie z ust. 1, 2 i 4.

Artykuł 8

Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zachowania czujności i zapobiegania specjalistycznemu kształceniu lub szkoleniu obywateli KRLD – na swoich terytoriach lub przez swoich obywateli – w dziedzinach, które mogą wesprzeć działania KRLD wrażliwe z punktu widzenia rozprzestrzeniania materiałów jądrowych lub opracowywanie systemów przenoszenia broni jądrowej.

Artykuł 9

1. Rada przyjmuje zmiany do załącznika I na podstawie ustaleń dokonanych przez Radę Bezpieczeństwa lub przez Komitet Sankcji.

2. Rada, stanowiąc jednogłośnie na wniosek państw członkowskich lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, przygotowuje wykazy w załącznikach II i III i przyjmuje do nich zmiany.

Artykuł 10

1. Jeżeli Rada Bezpieczeństwa lub Komitet Sankcji umieszczają jakąś osobę lub podmiot w wykazie, Rada umieszcza taką osobę lub podmiot w załączniku I.

2. Jeżeli Rada podejmie decyzję o zastosowaniu wobec danej osoby lub danego podmiotu środków, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 5 ust. 1 lit. b) i c), odpowiednio zmienia załącznik II.

3. Rada przekazuje swoją decyzję i uzasadnienie umieszczenia w wykazie osobie lub podmiotowi, o których mowa w ust. 1 i 2, bezpośrednio – gdy adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając danej osobie lub podmiotowi przedstawienie uwag.

4. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada weryfikuje swoją decyzję i w stosowny sposób informuje daną osobę lub podmiot.

Artykuł 11

1. Załączniki I i II zawierają uzasadnienie umieszczenia danych osób i podmiotów w wykazie, przedstawione przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet Sankcji w odniesieniu do załącznika I.

2. Załączniki I i II zawierają również, w stosownych przypadkach, informacje niezbędne do zidentyfikowania danych osób lub podmiotów, przedstawione przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet Sankcji w odniesieniu do załącznika I. W odniesieniu do osób informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numery paszportów i dokumentów tożsamości, płeć, adres, jeśli jest znany, a także funkcję lub zawód. W odniesieniu do podmiotów informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności. W załączniku I umieszczana jest także data wskazania danej osoby lub podmiotu przez Radę Bezpieczeństwa lub przez Komitet Sankcji.

Artykuł 12

1. Niniejsza decyzja jest poddawana przeglądowi i w razie potrzeby zmieniana, w szczególności w odniesieniu do kategorii osób, podmiotów lub produktów lub dodatkowych osób, podmiotów lub produktów, które mają zostać objęte środkami ograniczającymi, lub w celu uwzględnienia odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa.

2. Środki przewidziane w art. 6 zostaną poddane przeglądowi w terminie sześciu miesięcy od przyjęcia niniejszej decyzji.

3. Środki, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 5 ust. 1 lit. b) i c), są regularnie, co najmniej raz na 12 miesięcy, poddawane przeglądowi. Przystają one obowiązywać w odniesieniu do danych osób i podmiotów, jeżeli Rada stwierdzi – zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 9 ust. 2 – że warunki ich stosowania nie są już spełniane.

Artykuł 13

Niniejszym uchyla się wspólne stanowisko 2006/795/WPZiB.

Artykuł 14

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

A. Wykaz osób, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) i art. 5 ust. 1 lit. a)

	Nazwisko	Pseudonim	Data urodzenia	Data wskazania	Inne informacje
1.	Yun Ho-jin	Yun Ho-chin	13.10.1944	16.7.2009	Dyrektor Namchongang Trading Corporation; osoba nadzorująca import produktów wykorzystywanych w programie wzbogacania uranu.
2.	Ri Je-son	Ri Che-son	1938	16.7.2009	Dyrektor Generalnego Urzędu Energii Atomowej – głównej agencji prowadzącej program jądrowy Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej; osoba ułatwiająca działania związane z energią jądrową, poprzez między innymi zarządzanie w ramach Generalnego Biura Energii Atomowej Ośrodkiem Badań Jądrowych w Jongbjon oraz Namchongang Trading Corporation.
3.	Hwang Sok-hwa			16.7.2009	Dyrektor w Generalnym Urzędzie Energii Atomowej (GBAE); bierze udział w programie jądrowym Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej; jako szef biura doradztwa naukowego w Urzędzie był członkiem komisji naukowej we Wspólnym Instytucie Badań Jądrowych.
4.	Ri Hong-sop		1940	16.7.2009	Były dyrektor Centrum Badań nad Energią Jądrową w Yongbyon; nadzorował trzy główne obiekty wspomagające produkcję plutonu nadającego się do wykorzystania w broni: obiekt produkujący paliwo, reaktor jądrowy oraz zakład powtórznego przetwarzania.
5.	Han Yu-ro			16.7.2009	Dyrektor Korea Ryongaksan General Trading Corporation; bierze udział w programie rakiet balistycznych Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej.

B. Wykaz podmiotów, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a)

	Nazwa	Inna nazwa	Miejsce	Data wskazania	Inne informacje
1.	Korea Mining Development Trading Corporation	CHANGGWANG SINYONG CORPORATION; SINYONG EXTERNAL TECHNOLOGY GENERAL CORPORATION; DPRKN MINING DEVELOPMENT TRADING COOPERATION; „KOMID”	Centrum, Phenian, KRLD	24.4.2009	Główny podmiot handlujący bronią i główny eksporter towarów i sprzętu związanego z raketami balistycznymi oraz bronią konwencjonalną.
2.	Korea Ryonbong General Corporation	KOREA YONBONG GENERAL CORPORATION; LYONGAKSAN GENERAL TRADING CORPORATION	Pot'onggang, Phenian, KRLD; Rakwon-dong, Pothonggang, Phenian, KRLD	24.4.2009	Konglomerat z branży obronnej specjalizujący się w zakupach dla przemysłu obronnego KRLD i wsparciu dla prowadzonej przez nią sprzedaży związanej ze sprzętem wojskowym.

	Nazwa	Inna nazwa	Miejsce	Data wskazania	Inne informacje
3.	Tanchon Commercial Bank	CHANGGWANG CREDIT BANK; KOREA CHANGGWANG CREDIT BANK	Saemul 1-Dong Pyongchon, Phenian, KRLD	24.4.2009	Główny podmiot finansowy w KRLD zajmujący się sprzedażą broni konwencjonalnej, raket balistycznych oraz towarów związanych ze składaniem i produkcją takiej broni.
4.	Namchongang Trading Corporation	NCG; NAMCHONGANG TRADING; NAM CHONGANG CORPORATION; NOMCHONGANG TRADING CO.; NAM CHONG GAN TRADING CORPORATION	Phenian, KRLD	16.7.2009	Namchongang jest przedsiębiorstwem handlowym KRLD podlegającym Generalnemu Urzędowi Energii Atomowej. Namchongang brał udział w zamówieniu pochodzących z Japonii pomp próżniowych, które rozpoznano w obiekcie jądrowym w KRLD, a także w związanych z dziedzizną jądrową zamówieniach z udziałem obywatela Niemiec. Ponadto od drugiej połowy lat 90 przedsiębiorstwo to miało udział w zakupie rur aluminiowych i innego sprzętu szczególnie nadającego się do wykorzystania w programie wzbogacania uranu. Przedstawicielem spółki jest były dyplomata, który reprezentował KRLD w Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej w trakcie inspekcji obiektów jądrowych w Jongbjon w 2007 r. Działania przedsiębiorstwa Namchongang z zakresu proliferacji są przedmiotem poważnych obaw, biorąc pod uwagę działania KRLD w tej dziedzinie w przeszłości.
5.	Hong Kong Electronics	HONG KONG ELECTRONICS KISH CO	Sanaee St., wyspa Kish, Iran.	16.7.2009	Jest własnością banku Tanchon Commercial i firmy KOMID, lub jest przez nie kontrolowana lub (rzekomo) działa w ich imieniu. Firma Hong Kong Electronics przekazała wynoszące miliony dolarów fundusze związane z proliferacją w imieniu banku Tanchon Commercial i firmy KOMID (oba podmioty zostały wytypowane przez Komitet w kwietniu 2009 roku). W imieniu KOMID firma Hong Kong Electronics pośredniczyła w przekazywaniu pieniędzy z Iranu do KRLD.
6.	Korea Hyoksin Trading Corporation	KOREA HYOKSIN EXPORT AND IMPORT CORPORATION	Rakwon-dong, Pothonggang, Phenian, KRLD	16.7.2009	Północnokoreańska spółka z siedzibą w Phenianie, która podlega spółce Korea Ryonbong General Corporation (wskazanej przez Komitet w kwietniu 2009 roku) i która jest zaangażowana w rozwój broni masowego rażenia.
7.	Generalny Urząd Energii Atomowej (GBAE)	Generalny Departament Energii Atomowej (GDAE)	Haeudong, Pyongchen, Phenian, KRLD	16.7.2009	Generalny Urząd Energii Atomowej jest odpowiedzialny za program jądrowy KRLD, który obejmuje Centrum Badań nad Energią Jądrową w Yongbyon i jego reaktor do badań produkcji plutonu o mocy 5 MWe mocy elektrycznej (25 MW mocy cieplnej), jak również obiekty produkujące paliwo i zakłady powtórnego przetwarzania. Urząd ten prowadził posiedzenia i rozmowy dotyczące kwestii jądrowych z Międzynarodową Agencją Energii Atomowej. Urząd jest główną agencją rządu KRLD nadzorującą programy jądrowe, w tym działalność Centrum Badań nad Energią Jądrową w Yongbyon.

	Nazwa	Inna nazwa	Miejsce	Data wskazania	Inne informacje
8.	Korean Tangun Trading Corporation		Phenian, KRLD	16.7.2009	Spółka Korea Tangun Trading Corporation jest spółką podległą Drugiej Akademii Nauk Przyrodniczych KRLD i jest odpowiedzialna głównie za zamawianie towarów i technologii wspierających programy badawczo-rozwojowe KRLD z dziedziny obronności, m.in. programów i zamówień dotyczących broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia, w tym materiałów kontrolowanych lub zakazanych na mocy stosownych wielostronnych systemów kontroli.

ZAŁĄCZNIK II

A. Wykaz osób, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) i art. 5 ust. 1 lit. b)

#	Nazwisko (i możliwe inne nazwiska)	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
1.	CHANG Song-taek (vel JANG Song-Taek)	Data urodzenia: 2.2.1946 lub 6.2.1946 lub 23.2.1946 (prowincja Hamgyong Północny) Numer paszportu (dane z 2006 r.): PS 736420617	Członek Narodowego Komitetu Obrony. Dyrektor Departamentu Administracji Partii Robotniczej Korei.
2.	CHON Chi Bu		Członek Generalnego Urzędu Energii Atomowej, były dyrektor ds. technicznych ośrodka w Yongbyon.
3.	CHU Kyu-Chang (vel JU Kyu-Chang)	Data urodzenia: między 1928 a 1933	Pierwszy wicedyrektor Departamentu Przemysłu Obron- nego (program balistyczny), Partia Robotnicza Korei, członek Narodowego Komitetu Obrony.
4.	HYON Chol-hae	Rok urodzenia: 1934 (Mandżuria, Chiny)	Wicedyrektor Departamentu Ogólnej Polityki Ludowych Sił Zbrojnych (doradca wojskowy Kim Dzong-ila).
5.	JON Pyong-ho	Rok urodzenia: 1926	Sekretarz Komitetu Centralnego Partii Robotniczej Korei, szef Departamentu Zaopatrzenia Wojskowego przy Komitecie Centralnym kontrolującego Drugi Komitet Ekonomiczny Komitetu Centralnego, członek Narodo- wego Komitetu Obrony.
6.	KIM Yong-chun (vel Young-chun)	Data urodzenia: 04.03.1935 Numer paszportu: 554410660	Wiceprzewodniczący Narodowego Komitetu Obrony, minister ds. Ludowych Sił Zbrojnych, specjalny doradca Kim Dzong-ila ds. strategii jądrowej.
7.	O Kuk-Ryol	Rok urodzenia: 1931 (prowincja Jilin, Chiny)	Wiceprzewodniczący Narodowego Komitetu Obrony nadzorujący nabywanie za granicą nowoczesnej technolo- gii na potrzeby programu jądrowego i balistycznego.
8.	PAEK Se-bong	Rok urodzenia: 1946	Przewodniczący Drugiego Komitetu Ekonomicznego (odpowiedzialnego za program balistyczny) Komitetu Centralnego Partii Robotniczej Korei. Członek Narodo- wego Komitetu Obrony.
9.	PAK Jae-gyong (vel Chae-Kyong)	Rok urodzenia: 1933 Numer paszportu: 554410661	Wicedyrektor Departamentu Ogólnej Polityki Ludowych Sił Zbrojnych i wicedyrektor Biura Logistyki Ludowych Sił Zbrojnych (doradca wojskowy Kim Dzong-ila).
10.	PYON Yong Rip (vel Yong-Nip)	Data urodzenia: 20.09.1929 Numer paszportu: 645310121 (wydany 13.9.2005)	Prezes Akademii Nauk, która bierze udział w badaniach biologicznych związanych z bronią masowego rażenia.
11.	RYOM Yong		Dyrektor Generalnego Urzędu Energii Atomowej (podmiot, na który ONZ nałożył sankcje), odpowie- dzialny za stosunki międzynarodowe.
12.	SO Sang-kuk	Data urodzenia: między 1932 a 1938	Szef Wydziału Fizyki Jądrowej Uniwersytetu Kim Il Sunga.

B. Wykaz podmiotów, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b)

#	Nazwa (i możliwe inne nazwy)	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
1.	Green Pine Associated Corporation (lub: Chongsong Yonhap; Ch'o'ngsong Yo'nhap)	Reconnaissance General Bureau Headquarters, Hyongjesan-Guyok, Pjongjang/ Nungrado, Pjongjang	Na Ch'o'ngsong Yo'nhap nałożono sankcje za eksport broni lub materiałów pokrewnych z Korei Północnej. Green Pine specjalizuje się w produkcji okrętów i uzbrojenia dla marynarki wojennej, np. łodzi podwodnych, łodzi wojskowych i systemów raketowych; eksportowało torpedy i pomoc techniczną do irańskich przedsiębiorstw związanych z obronnością. Green Pine odpowiada za mniej więcej połowę uzbrojenia i materiałów pokrewnych eksportowanych przez Koreę Północną i przejęło wiele działań KOMID-u, po tym jak RB ONZ nałożyła na niego sankcje.
2.	Korea Heungjin Trading Company	Miejsce: Pjongjang	Zlokalizowany w Pjongjang podmiot wykorzystywany przez Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID) do celów handlowych (ONZ nałożył sankcje na KOMID 24.4.2009). Korea Heungjin Trading Company jest także podejrzewane o zaangażowanie w dostawy towarów związanych z pociskami raketowymi do irańskiego Shahid Hemmat Industrial Group.
3.	Korea Pugang mining and Machinery Corporation Ltd		Jednostka zależna Korea Ryongbong General Corporation (ONZ nałożył na niego sankcje 24.4.2009); zarządza fabrykami proszku aluminiowego, który można wykorzystywać w pociskach.
4.	Korea Taesong Trading Company	Miejsce: Pjongjang	Zlokalizowany w Pjongjang podmiot wykorzystywany przez Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID) do celów handlowych (ONZ nałożył sankcje na KOMID 24.4.2009). Korea Taesong Trading Company działało w imieniu KOMID-u w relacjach z Syrią.
5.	Korean Ryengwang Trading Corporation	Rakwon-dong, Pothonggang District, Pjongjang, Korea Północna	Jednostka zależna Korea Ryongbong General Corporation (ONZ nałożył sankcje na ten podmiot 24.4.2009).
6.	Drugi Komitet Ekonomiczny i Druga Akademia Nauk Przyrodniczych.		Drugi Komitet Ekonomiczny jest zaangażowany w główne aspekty programu raketowego Korei Północnej. Drugi Komitet Ekonomiczny jest odpowiedzialny za nadzorowanie produkcji raketowych pocisków balistycznych w Korei Północnej. Kieruje również działaniami KOMID-u (ONZ nałożyła sankcje na KOMID 24.4.2009). Jest to struktura na szczeblu krajowym odpowiedzialna za badania i rozwój zaawansowanych systemów uzbrojenia Korei Północnej, w tym pocisków raketowych i prawdopodobnie broni jądrowej. Wykorzystuje wiele podległych struktur, by zdobywać z zagranicy technologie, sprzęt i informacje; jedną z tych struktur jest Korea Tangun Trading Corporation, dla potrzeb programów Korei Północnej dotyczących pocisków raketowych i prawdopodobnie broni jądrowej.
7.	Sobaeksu United Corp. (lub Sobaeksu United Corp.)		Przedsiębiorstwo państwowe zajmujące się badaniami dotyczącymi produktów i sprzętu szczególnej wagi oraz ich nabywaniem. W jej posiadaniu znajdują się liczne złoża grafitu naturalnego zaopatrujące w surowiec dwie fabryki wytwarzające między innymi bloki grafitowe, które można wykorzystywać w pociskach raketowych.
8.	Ośrodek Badań Jądrowych w Yongbyon		Ośrodek badawczy, który brał udział w produkcji plutonu do celów wojskowych. Ośrodek podlega Generalnemu Urzędowi Energii Atomowej (ONZ nałożył sankcje na ten podmiot 16.7.2009).

ZAŁĄCZNIK III

A. Wykaz osób, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. c) i art. 5 ust. 1 lit. c)

#	Nazwisko (i możliwe inne nazwiska)	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
1.	JON Il-chun	Data urodzenia: 24.8.1941	W lutym 2010 roku KIM Tong-un został zwolniony ze stanowiska dyrektora Biura 39, które jest między innymi zaangażowane w finansowanie proliferacji i które jest odpowiedzialne za, między innymi, nabywanie towarów poprzez przedstawicielstwa dyplomatyczne KRLD, w sposób pozwalający na obejście sankcji. Na stanowisku zastąpił go JON Il-chun. JON Il-chun jest także uważany za jedną z głównych postaci Państwowego Banku Rozwoju.
2.	KIM Tong-un		Były dyrektor Biura 39 Komitetu Centralnego Partii Robotniczej Korei uczestniczącego w finansowaniu proliferacji.

B. Wykaz podmiotów, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c)

#	Nazwa (i możliwe inne nazwy)	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
1.	Korea Daesong Bank (lub: Choson Taesong Unhaeng; Taesong Bank)	Adres: Segori-dong, Gyongheung St., Potonggang District, Pjongjang. Telefon: 850 2 381 8221 Telefon: 850 2 18111 wewn.: 8221 Faks: 850 2 381 4576	Instytucja finansowa Korei Północnej bezpośrednio podporządkowana Biuru 39 i zaangażowana w ułatwianie Korei Północnej prowadzenia projektów związanych z finansowaniem proliferacji.
2.	Korea Daesong General Trading Corporation (lub: Daesong Trading; Daesong Trading Company; Korea Daesong Trading Company; Korea Daesong Trading Corporation)	Adres: Pulgan Gori Dong 1, Potonggang District, Pjongjang. Telefon: 850 2 18111 wewn.: 8204/8208 Telefon: 850 2 381 8208/4188 Faks: 850 2 381 4431/4432	Przedsiębiorstwo podporządkowane Biuru 39 i wykorzystywane do ułatwiania transakcji zagranicznych w imieniu Biura 39. Dyrektor Biura 39: Kim Tong-un został umieszczony w wykazie w załączniku V do rozporządzenia Rady nr 1283/2009.

ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz oddziałów i filii, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b)

ZAŁĄCZNIK V

Wykaz oddziałów, filii i podmiotów finansowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. c) i d)

DECYZJA RADY 2010/801/WPZiB**z dnia 22 grudnia 2010 r.****zmieniająca decyzję Rady 2010/656/WPZiB przedłużającą obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 października 2010 r. Rada uchwaliła decyzję 2010/656/WPZiB przedłużającą obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 13 grudnia Rada podkreśliła, że od wyborów prezydenckich zaplanowanych na dzień 31 października i 28 listopada 2010 r. w dużym stopniu zależy przywrócenie pokoju i stabilności w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej, oraz stwierdziła stanowczo, że wola suwerennie wyrażona przez naród tego państwa musi absolutnie zostać uszanowana.
- (3) Rada postanowiła ponadto przedsięwziąć środki ograniczające wobec osób, które utrudniają proces pokojowy i pojednanie narodowe, a zwłaszcza które zagrażają prawidłowemu przebiegowi wyborów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji Rady 2010/656/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. Państwa członkowskie podejmą niezbędne środki, aby uniemożliwić wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie:

- a) osobom wymienionym w załączniku I – wskazanym przez Komitet Sankcji – stanowiącym zagrożenie dla procesu pokojowego i pojednania narodowego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej, w szczególności osobom, które blokują realizację porozumień z Linas-Marcoussis i Accra III, oraz innym osobom wskazanym na podstawie stosownych informacji jako osoby odpowiedzialne za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej, a także wszystkim innym osobom, które publicznie nawołują do nienawiści i przemocy, oraz wszelkim innym osobom wskazanym przez Komitet Sankcji jako osoby naruszające środki nałożone na mocy pkt 7 rezolucji RB ONZ nr 1572 (2004);
- b) osobom wymienionym w załączniku II, a nie wymienionym w załączniku I, które utrudniają proces pokojowy i pojednanie narodowe, a zwłaszcza które zagrażają prawidłowemu przebiegowi wyborów.

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy swoim obywatelom pozwolenia na wjazd na swoje terytorium.

3. Ust. 1 lit. a) nie ma zastosowania, jeżeli Komitet Sankcji stwierdzi, że:

- a) podróż jest uzasadniona nagłą potrzebą humanitarną, w tym powinnościami religijnymi;
- b) odstępstwo sprzyja realizacji celów wyznaczonych w rezolucjach RB ONZ, czyli sprzyja pokojowi i pojednaniu narodowemu w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej oraz stabilności w regionie.

4. Ust. 1 stosuje się bez uszczerbku dla obowiązków, które wiążą państwo członkowskie na mocy prawa międzynarodowego, w przypadkach gdy:

- (i) na terytorium tego państwa ma swoją siedzibę międzynarodowa organizacja międzyrządowa;
- (ii) państwo to gości międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub odbywającą się pod jej auspicjami;
- (iii) zastosowanie ma umowa wielostronna przyznająca przywileje i immunitety;
- (iv) zastosowanie ma traktat pojednawczy z 1929 roku (traktat laterański) zawarty między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.

5. Uznaje się, że ust. 4 ma zastosowanie również w przypadku, gdy w danym państwie członkowskim swoją siedzibę ma Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).

6. Rada jest odpowiednio informowana o każdym przypadku przyznania przez państwo członkowskie odstępstwa na mocy ust. 4 lub 5.

7. Państwa członkowskie mogą odstąpić od stosowania środków nałożonych na podstawie ust.1 lit. b), gdy podróż danej osoby jest uzasadniona pilną potrzebą humanitarną lub jej uczestnictwem w posiedzeniach międzyrządowych, w tym w posiedzeniach, które odbywają się z inicjatywy Unii Europejskiej lub których gospodarzem jest państwo członkowskie sprawujące właśnie przewodnictwo OBWE, jeżeli toczy się podczas nich dialog polityczny bezpośrednio wspierający demokrację, prawa człowieka i praworządność w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej.

8. Państwo członkowskie zamierzające zastosować odstępstwa, o których mowa w ust. 7, powiadamia o tym Radę na piśmie. Uznaje się, że odstępstwo zostało przyznane, jeżeli w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym odstępstwie żaden członek Rady nie wniesie pisemnego sprzeciwu. Jeżeli co najmniej jeden członek Rady wniesie sprzeciw, Rada może postanowić o przyznaniu proponowanego odstępstwa, stanowiąc większość kwalifikowaną.

⁽¹⁾ Dz.U. L 285 z 30.10.2010, s. 28.

9. Jeżeli zgodnie z ust. 4, 5 i 7 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub na przejazd przez nie osobom wymienionym w załączniku I lub II, zezwolenie takie ma zastosowanie wyłącznie w celu, w którym zostało udzielone, i do osób, których dotyczy.”;

2) art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wszelkie środki finansowe i zasoby gospodarcze będące w posiadaniu lub pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą osób lub podmiotów wskazanych przez Komitet Sankcji zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) lub będące w dyspozycji podmiotów będących w posiadaniu albo pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą wyżej wymienionych osób lub podmiotów lub wszelkich osób działających w ich imieniu lub z ich nakazu, wskazanych przez Komitet Sankcji, zostają zamrożone.

Wykaz osób, o których mowa w akapicie pierwszym, znajduje się w załączniku I.”;

3) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. Rada ustala wykaz zawarty w załączniku I i dokonuje jego zmian zgodnie z decyzjami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub Komitetu Sankcji.

2. Rada, działając na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, ustala wykaz zawarty w załączniku II i dokonuje jego zmian.”;

4) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

1. W przypadku wskazania danej osoby lub podmiotu przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet Sankcji, Rada dodaje taką osobę lub taki podmiot do wykazu w załączniku I.

2. Jeżeli Rada postanawia zastosować wobec osoby lub podmiotu środki, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b), odpowiednio modyfikuje załącznik II.

3. O swojej decyzji, w tym o powodach umieszczenia w wykazie, Rada powiadamia daną osobę lub dany podmiot bezpośrednio – gdy adres jest znany – albo przez publiczne ogłoszenie, umożliwiając danej osobie lub danemu podmiotowi przedstawienie uwag.

4. Jeżeli sformułowane zostaną uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada weryfikuje swoją decyzję i o wyniku informuje daną osobę lub dany podmiot.”;

5) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. W załączniku I i II wskazuje się powody umieszczenia danych osób i podmiotów w wykazie, dostarczone w przypadku załącznika I przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet Sankcji.

2. W załączniku I i II podaje się również dostępne informacje konieczne do zidentyfikowania odnośnych osób lub podmiotów, dostarczone w przypadku załącznika I przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet Sankcji. W odniesieniu do osób informacje takie mogą obejmować nazwiska i imiona, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres (jeżeli jest znany) oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do podmiotów informacje takie mogą obejmować nazwę, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i adres siedziby. W załączniku I podaje się również, kiedy osoba lub podmiot zostały wskazane przez Radę Bezpieczeństwa lub przez Komitet Sankcji.”;

6) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

2. Niniejsza decyzja podlega przeglądowi, zmianom lub uchyleniu, w stosownych przypadkach, zgodnie z odpowiednimi decyzjami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

3. Środki, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b), weryfikuje się regularnie, co najmniej raz na 12 miesięcy. Środki te przestają mieć zastosowanie do odnośnych osób i podmiotów, jeżeli Rada stwierdzi w trybie określonym w art. 6 ust. 2, że warunki ich stosowania już nie zachodzą.”.

Artykuł 2

Załącznik do decyzji 2010/656/WPZiB otrzymuje oznaczenie „załącznik I” a jego tytuł otrzymuje brzmienie:

„Wykaz osób, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) i w art. 5”.

Artykuł 3

Załącznik do niniejszej decyzji dołącza się do decyzji 2010/656/WPZiB jako załącznik II.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

Wykaz osób, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b)

	Nazwisko (i ewent. pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
1.	Pascal Affi N'Guessan	Urodzony 1 stycznia 1953 r. w Bouadikro; nr paszportu: PD-AE 09DD00013.	Sekretarz generalny organizacji <i>Front Populaire Ivoirien</i> (FPI) (Ludowy Front Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej), były premier. Przyjmowanie radykalnej postawy i aktywny udział w kampanii dezinformacyjnej. Podżeganie do przemocy.
2.	Pułkownik Nathanaël Ahouman Brouha	Urodzony 6 czerwca 1960 r.	Dowódca <i>Groupement de Sécurité de la Présidence de la République</i> (GSPR) (Grupa Ochrony Prezydenta Republiki). Udział w represjach 25 marca 2004 r. Członek organizacji <i>Escadrons de la mort</i> (Szwadrony śmierci).
3.	Gilbert Marie Aké N'Gbo	Urodzony 8 października 1955 r. w Abidżanie Nr paszportu: 08 AA 61107	Uzurpujący stanowisko premiera i ministra planowania i rozwoju.
4.	Pierre Israël Amessan Brou		Dyrektor generalny <i>Radio Télévision Ivoirienne</i> (RTI) (Radio i Telewizja Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej - RWKS). Odpowiedzialny za kampanię dezinformacyjną.
5.	Frank Anderson Kouassi		Przewodniczący <i>Conseil National de la Communication Audiovisuelle</i> (CNCA) (Krajowa Rada Komunikacji Audiowizualnej) Aktywny udział w kampanii dezinformacyjnej.
6.	Nadiana Bamba	Urodzona 13 czerwca 1974 r. w Abidżanie Nr paszportu: PD - AE 061 FP 04	Dyrektor grupy prasowej; <i>Le temps Notre voie</i> . Odpowiedzialna za kampanię dezinformacyjną i podżeganie do nienawiści i przemocy między społecznościami.
7.	Kadet Bertin	Urodzony ok. 1957 r. w miejscowości Mama.	Doradca ds. bezpieczeństwa Laurenta Gbagbo. Odpowiedzialny za handel bronią w imieniu urzędu prezydenta.
8.	Generał Dogbo Blé	Urodzony 2 lutego 1959 r. w miejscowości Daloa.	Dowódca oddziałów Gwardii Republikańskiej. Udział w działaniach zaczepnych 4-6 listopada 2004 r. i incydentach, które miały miejsce w następujących dniach w Abidżanie. Członek organizacji <i>Escadrons de la mort</i> (Szwadrony śmierci). Udział w represjach wobec ruchów ludowych.
9.	Paul Antoine Bohoun Bouabré	Urodzony 9 lutego 1957 r. w miejscowości Issia. Nr paszportu: PD AE 015 FO 02	Były minister planowania i rozwoju.
10.	Podprefekt Oulaï Delefosse		Były oficer łącznikowy przy oddziałach Lima. Szef organizacji <i>Union patriotique pour la résistance du Grand Ouest</i> (UPRGO) (Patriotyczna Unia na rzecz Oporu Regionu Zachodniego). Odpowiedzialny za groźby pod adresem żołnierzy oddziałów LICORNE. Udział w rekrutowaniu liberyjskich najemników. Szef oddziałów milicji popierającej Laurenta Gbagbo. Udział w aktach przemocy.
11.	Admirał Vagba Faussignau	Urodzony 31 grudnia 1954 r. w miejscowości Bobia.	Dowódca marynarki RWKS - zastępca szefa sztabu.
12.	Pastor Gammi		Szef organizacji <i>Mouvement ivoirien pour la libération de l'Ouest de la Côte d'Ivoire</i> (MILOCI) (Ruch RWKS na rzecz Wyzwolenia Zachodniej Części RWKS). Udział w ataku w miejscowości Logoualé (28 lutego 2005 r.). Udział w aktach przemocy wobec ludności napływowej i ludności pochodzenia obcego na zachodzie kraju w listopadzie i grudniu 2010 r.

	Nazwisko (i ewent. pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
13.	Laurent Gbagbo	Urodzony 31 maja 1945 r. w miejscowości Gagnoa.	Uzurpujący stanowisko prezydenta republiki.
14.	Simone Gbagbo	Urodzona 20 czerwca 1949 r. w miejscowości Moossou.	Żona Laurenta Gbagbo. Przewodnicząca grupy <i>Front Populaire Ivoirien</i> (FPI) (Ludowy Front RWKS). Podejrzana o wspieranie nieoficjalnych polityczno-religijnych sieci przeciwstawiających się wykonaniu rezolucji międzynarodowych.
15.	Generał Guiai Bi Poin	Urodzony 31 grudnia 1954 r. w miejscowości Gounela.	Szef <i>Centre de Commandement des Opérations de Sécurité</i> (CECOS) (Centrum Dowodzenia Operacjami Bezpieczeństwa). Udział w represjach w marcu 2004 r. Udział w incydentach w Hôtel Ivoire (listopad 2004 r.). Udział w represjach wobec ruchów ludowych w lutym, listopadzie i grudniu 2010 r.
16.	Denis Maho Glofiei	Urodzony w miejscowości Val de Marne.	Szef organizacji <i>Front de libération du Grand Ouest</i> (FLGO) (Front Wyzwolenia Regionu Zachodniego). Szef oddziałów milicji popierającej Laurenta Gbagbo. Udział w aktach przemocy.
17.	Kapitan Anselme Séka Yapo	Urodzony 2 maja 1973 r. w miejscowości Adzopé.	Osobista ochrona Simone Gbagbo. Członek organizacji <i>Escadrons de la mort</i> (Szwadrony śmierci). Udział w aktach przemocy i zabójstwach.
18.	Désiré Tagro	Urodzony 27 stycznia 1959 r. w miejscowości Issia. Nr paszportu: PD - AE 065FH08.	Uzurpujący stanowisko ministra spraw wewnętrznych, sekretarza generalnego urzędu prezydenta. Udział w represjach z użyciem przemocy wobec ruchów ludowych w lutym, listopadzie i grudniu 2010 r.
19.	Paul Yao N'Dré	Urodzony 29 grudnia 1956 r.	Przewodniczący Rady Konstytucyjnej. Świadomie zatwierdził sfałszowane wyniki wyborów prezydenckich z 31 października i 28 listopada 2010 r.”

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 grudnia 2010 r.

wyłaczająca niektóre przypadki nieprawidłowości wynikające z działań współfinansowanych w ramach funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności w okresie programowania 2000–2006 z zakresu specjalnych wymogów w zakresie sprawozdawczości ustanowionych w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1681/94 i w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/94

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9244)

(2010/802/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999⁽¹⁾, w szczególności jego art. 70 ust. 3 i art. 105 ust. 1, oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego⁽²⁾, w szczególności jego art. 103 ust. 3, oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)⁽³⁾, w szczególności jego art. 74 ust. 4 i art. 92,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Ramy prawne Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcji Orientacji, Instrumentu Finansowego Orientacji Rybołówstwa (zwanych dalej „funduszami strukturalnymi”) oraz Funduszu Spójności są w dużej mierze ustalone, choć były one często dostosowywane. Programowanie polega na opracowywaniu wieloletnich planów rozwoju podzielonych na kilka etapów, z których każdy trwa siedem lat. Do każdego okresu programowania stosuje się zestaw poszczególnych rozporządzeń, które opierają się na tych samych zasadach ogólnych, ale wprowadzają pewne nowe przepisy opracowane specjalnie dla danego okresu programowania. Odpowiednie przepisy dotyczące okresu programowania 2007–2013 zostały ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 1083/2006 i rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1828/2006 z dnia 8 grudnia 2006 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności oraz rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego⁽⁴⁾, w rozporządzeniu (WE) nr 1198/2006 w

sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego i rozporządzeniu Komisji (WE) nr 498/2007 z dnia 26 marca 2007 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego⁽⁵⁾, w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1848/2006 z dnia 14 grudnia 2006 r. dotyczącym nieprawidłowości i odzyskiwania kwot niesłusznie wypłaconych w związku z finansowaniem wspólnej polityki rolnej oraz organizacji systemu informacyjnego w tej dziedzinie i uchylającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 595/91⁽⁶⁾ i w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1975/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w zakresie wprowadzenia procedur kontroli, jak również wzajemnej zgodności w odniesieniu do środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich⁽⁷⁾.

(2) Odpowiednie przepisy dotyczące okresu programowania 2000–2006 zostały ustanowione w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającym przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych⁽⁸⁾ oraz w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1164/1994 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiającym Fundusz Spójności⁽⁹⁾. W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1681/94 z dnia 11 lipca 1994 r. dotyczącym nieprawidłowości oraz odzyskiwania kwot wypłaconych nieprawidłowo w związku z finansowaniem polityki strukturalnej i organizacją systemu informacji w tej dziedzinie⁽¹⁰⁾ oraz w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1831/94 z dnia 26 lipca 1994 r. dotyczącym nieprawidłowości i zwrotu niesłusznie wypłaconych kwot w ramach finansowania z Funduszu Spójności oraz organizacji systemu informacyjnego w tej dziedzinie⁽¹¹⁾ ustanowiono zasady dotyczące nieprawidłowości oraz odzyskiwania kwot wypłaconych nieprawidłowo w związku z finansowaniem polityki w ramach tych przedmiotowych funduszy. Rozporządzenia te stosowano odnośnie do wspomnianego okresu programowania. Ustanowiono w nich wymogi w zakresie sprawozdawczości w przypadku wykrycia nieprawidłowości. Wymogi te doprowadziły do nadmiernego obciążenia administracyjnego państw członkowskich oraz Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 223 z 15.8.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 371 z 27.12.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 120 z 10.5.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 355 z 15.12.2006, s. 56.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 368 z 23.12.2006, s. 74.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 130 z 25.5.1994, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 178 z 12.7.1994, s. 43.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 191 z 27.7.1994, s. 9.

- (3) Na mocy art. 28 ust. 1 Protokołu dotyczącego warunków i uzgodnień w sprawie przyjęcia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej⁽¹⁾ środki, które w dniu przystąpienia były przedmiotem pomocy na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1267/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego Instrument Przekazywania Polityki Strukturalnej⁽²⁾ (ISPA) oraz których wdrożenie nie zostało zakończone przed tą datą, są uznawane za zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1164/94, a wszelkie przepisy dotyczące wdrażania środków zatwierdzonych zgodnie z tym rozporządzeniem mają zastosowanie do tych środków. Co do dawnych projektów ISPA niniejsza decyzja powinna zatem również być adresowana do Bułgarii i Rumunii.
- (4) W związku z powyższym, w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego państw członkowskich oraz zwiększenia efektywności art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1681/94 został zmieniony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2035/2005 z dnia 12 grudnia 2005 r.⁽³⁾, natomiast art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1831/94 został zmieniony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2168/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r.⁽⁴⁾, tak aby w okresie programowania 2000–2006 państwa członkowskie nie musiały zgłaszać przypadków, w których nieprawidłowość polega wyłącznie na całkowitym lub częściowym niewykonaniu działania współfinansowanego przez budżet Unii na skutek upadłości ostatecznego beneficjenta lub ostatecznego odbiorcy i w których nie stwierdzono nieprawidłowości poprzedzających upadłość lub podejrzenia popełnienia nadużycia finansowego, zwanych dalej „zwykłą upadłością”.
- (5) Za pomocą zmienionego rozporządzenia (WE) nr 1681/94 i zmienionego rozporządzenia (WE) nr 1831/94 uproszczono istniejący system sprawozdawczości, uproszczenia te nie objęły jednak wymogu związanego ze składaniem specjalnego sprawozdania, o którym mowa w art. 5 ust. 2 obu rozporządzeń. Doświadczenie w rozpatrywaniu zgłoszonych nieprawidłowości i analizowaniu specjalnych sprawozdań złożonych w szczególności za okres programowania 1994–1999 pokazało, że obciążenie administracyjne państw członkowskich stosujących przepisy art. 5 ust. 2 obu rozporządzeń do zwykłych bankructw jest nadmierne, jako że mało prawdopodobne jest, aby zaniechanie odzyskania płatności w takich przypadkach wynikało z błędu czy zaniedbania władz państw członkowskich.
- (6) Aby zatem umożliwić pełną realizację celów zmienionego rozporządzenia (WE) nr 1681/94 i zmienionego rozporządzenia nr 1831/94, należy rozszerzyć to uproszczenie na wymóg dotyczący składania specjalnego sprawozdania na podstawie art. 5 ust. 2 obu rozporządzeń, tak aby państwa członkowskie korzystające z uproszczenia przewidzianego w art. 3 ust. 1 akapit drugi tych rozporządzeń korzystały również z uproszczenia wymogu dotyczącego sprawozdawczości na podstawie art. 5 ust. 2.
- (7) Podczas gdy ramy prawne regulujące fundusze strukturalne i Fundusz Spójności oraz ich nieprawidłowe stosowanie można wyraźnie wskazać w odniesieniu do danego okresu programowania, wskazanie wymogów powodujących nadmierne obciążenie administracyjne w ustalonym systemie sprawozdawczości jest możliwe dopiero po zakończeniu tego okresu. Aby zatem odpowiednio ocenić i ulepszyć system sprawozdawczości, potrzebny był pewien odstęp czasowy.
- (8) Dalsze wysiłki na rzecz uproszczenia wymogów dotyczących sprawozdawczości podjęto w rozporządzeniach (WE) nr 2035/2005 i (WE) nr 2168/2005 zmieniających odpowiednio rozporządzenie (WE) nr 1681/94 i rozporządzenie (WE) nr 1831/94. Podniesiono przede wszystkim z 4 000 EUR do 10 000 EUR kwotę, powyżej której obowiązuje wymóg sprawozdawczości, ustanowiony zarówno w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1681/94, jak i w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1831/94. Ze względu na krótki odstęp czasowy między wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 2035/2005 oraz rozporządzenia (WE) nr 2168/2005 a końcem okresu programowania 2000–2006 zamierzonego uproszczenia systemu sprawozdawczości nie można jednak było dokonać w pełni co do tego okresu, co pociągnęło za sobą konieczność usunięcia wymogu w zakresie sprawozdawczości w przypadkach dotyczących kwoty niższej niż 10 000 EUR, zgłoszonych przed dniem 28 lutego 2006 r.
- (9) Aby zapewnić równe traktowanie, podniesiona kwota, powyżej której obowiązuje wymóg sprawozdawczości, oraz zamierzone uproszczenie systemu sprawozdawczości wprowadzone zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1681/94 i zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1831/94 powinny stosować się do wszystkich wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie nieprawidłowości w korzystaniu z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności.
- (10) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla obowiązku podejmowania przez państwa członkowskie wszelkich właściwych środków w celu odzyskania nienależnie wypłaconych kwot oraz obowiązku rozliczenia się z odzyskanych kwot przed Komisją.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu koordynującego fundusze, Komitetu Europejskiego Funduszu Rybackiego oraz Komitetu ds. Rozwoju Obszarów Wiejskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W odniesieniu do nieprawidłowości wynikających z działań współfinansowanych w ramach funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności w okresie programowania 2000–2006 państwa członkowskie nie są zobowiązane do składania następujących sprawozdań:

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 21.6.2005, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, s. 73.

⁽³⁾ Dz.U. L 328 z 15.12.2005, s. 8.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 345 z 28.12.2005, s. 15.

a) specjalnych sprawozdań na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1681/94 i rozporządzenia (WE) nr 1831/94 w przypadkach zwykłej upadłości, o których mowa w art. 3 ust. 1 akapit drugi tiret pierwsze tych rozporządzeń, o ile Komisja wyraźnie ich nie zażąda;

b) sprawozdań na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1681/94 i rozporządzenia (WE) nr 1831/94 w przypadkach, w których kwota do odzyskania nie przekracza 10 000 EUR, o ile Komisja wyraźnie ich nie zażąda.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji

Johannes HAHN

Członek Komisji

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

